

ГРЕЧЕНУ

METEOR

Happy birthday
40
Sletan rođendan

List učenika i učitelja OŠ »Antun Mihanović« Slavonski Brod
Godina XL. ✿ 10. lipanj 1998.

intervju s prvom
urednicom meteora

INTERNET
U
ŠKOLI

POZDRAV PROLJEĆU

MI . SMO . PR . VA . CI ! škola
u projektima

NA KRAJU OSMOG RAZREDA

Sjedim i razmišljam. Razmišljam o vremenu koje sam proveo u školi s prijateljima i učiteljima. Zauvijek će mi ostati u sjećanju prvi dan u "strašnoj" školi.

Strah i užasna trema u meni. Ulazim u učionicu a roditelji ostaju vani. Srce mi je zastalo u grlu. Sjedim mirno u klupi, a ispred mene veliki učitelj maše rukama. Ubrzo progovaram prvu riječ s dječakom iz klupe. Strah i trema polako nestaju i postajem svjestan da sam zapravo danas napravio jedan veliki korak u svom životu - krenuo sam u školu.

I tako, dan za danom, ta "strašna" škola postala je moj drugi dom. U njoj sam stekao mnogo prijatelja, ispisao brdo bilježnica i naučio mnogo stvari. Iz razreda u razred moje se znanje širilo poput bujice.

Velika prekretnica bio je prelazak u predmetnu nastavu. Nova zgrada, novi učitelji, novi predmeti, ali i novi problemi. Zemljopis, fizika, povijest, kemija, da te glava zaboli od muke! Ali sve je to lako i jednostavno uz pomoć učitelja i naravno knjiga. Pored učitelja tu su i prijatelji. Razni nestašluci, druženja, razgovori, sve je to utjecalo na mene.

I sada na kraju mogu biti ponosan.

Na rastanku ne treba reći zbogom, nego doviđenja jer "...vratit ćemo se jednom, u ovaj isti trenutak, sakupiti zrnca prošlosti i živjeti, živjeti ovu istu mladost!"

Hrvoje Čosić, 8.d

Druženje je zabavno
učenje malo tanje.

Tko ne voli školu,
u životu ima manje!

Mirna Kerdić, 8.b

Zahvaljujući svojim sposobnostima
postigao sam prosjek ocjena 5,00.

Ako i vi želite isto, recept možete
dobiti na telefon 035/232-968, uz
prethodnu uplatu 5,00 kuna.

Martin Kuhar, 8.a

Naslovu "najodlikaša" mogu zahvaliti
upornosti i odlučnosti, ali možda i
sretnoj zvijezdi pod kojom sam
rođena...

M. Šulentić, 8.c

Ako se materijalni položaj prosvjet-
nih djelatnika poboljša, želio bih
studirati fiziku.

Domagoj Tolić, 8.d

Dobri matematičari ne pomažu u
životu, ali pomažu u testu.

Hrvoje Marinović, 8.e

KAZALO

RIJEČ IMAJU NAJODLIKAŠI.	2
UVODNIK	3
ČESTITKE – OBLJETNICE	4-6
PUTOVANJA, PUTOVANJA	7
1998. - GODINA VELIKIH USPJEHA	8-9
RIJEČ IMAJU EKOLOZI	10-11
ŠKOLA U PROJEKTIMA	12-13
DAN ZALJUBLJENIH VALENTINOVO '98	14
IZ ŽIVOTA ŠKOLE.	15-18
S KISTOM I OLOVKOM U RUCI	18-20
A PARCEL OF ENGLISH	21-22
RAZGOVARALI SMO.	23
BOŽJA RIJEČ ZA NAS I OKO NAS	24-25
KUTAK ZA OBITELJ.	26-27
ŠKOLSKI PRAG – UVIJEK DRAG.	28
DRUKČIJE STRANICE	30
KUĆNI LJUBIMCI	31

METEOR

list učenika i učitelja OŠ »Antun Mihanović«
Slavonski Brod

IZDAVAČ:

OŠ »ANTUN MIHANOVIĆ« MIHANOVIĆEVA 35
35000 SLAVONSKI BROD, Tel./Fax: 035/444-501
E-mail: os-a.mihanovic@sb.tel.hr

ZA IZDAVAČA:

Marija Katalinić, ravnatelj

ODGOVORNE UREDNICE:

Marija Katalinić, Dinka Kovačević

UREDNIŠTVO: – NOVINARI:

Marija Šulentić, 8.c; Tena Babić, 6.a; Tea Botica,
6.a; Andrea Čuletić, 6.a; Zrinka Orešković, 6.d;
Kristina Feldvari, 6.d

ILUSTRATORI:

Boris Babić, 8.d; Marijana Rašić, 8.d; Domagoj
Vuković, 7.a; Amalija Dankić, 8.c

LITERARCI:

Filip Jandrić, 7.a; Zrinka Horvatin, 7.b; Marija
Sikora, 7.b; Ivana Sikora, 7.b

INFORMATIČARI:

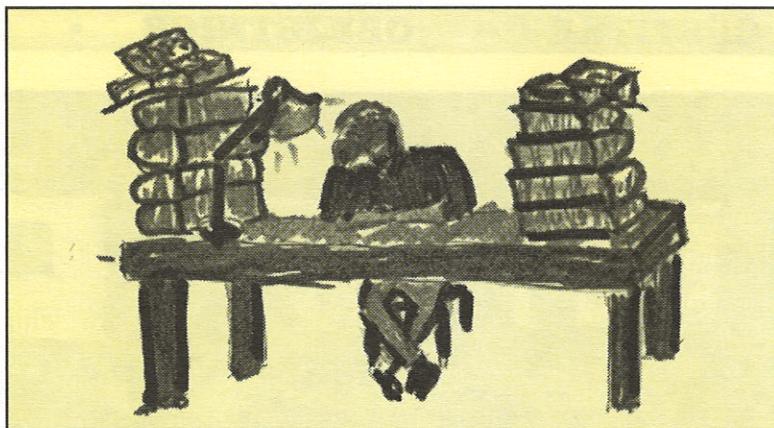
Matko Bošnjak, 8.d; Franjo Matković, 8.d

UČITELJI:

Terezija Brajković, Nela Dončević, Lucija Karačić,
Vera Špoljarić, Nevenka Samac, Vesna Bušić,
Mirjana Vučković, Jadranka Horvat, s. Andrea Duić

NAKLADA: 500 primjeraka

TISAK: Marketing Commerc d.o.o., Slavonski Brod

DRAGI PRIJATELJI !

Godina brzo prođe i evo nas opet s vama, dragi naši mali i veliki čitatelji! Mi mali novinari, literarci i slikari učimo se novinarskom umijeću i zato smo ozbiljno uposlili naše glave, ruke i srca. Krenuli smo s olovkom, notesom i kistom u ruci i ponosno vam predstavljamo naše zajedničko djelo - novi broj Meteora.

U našem godišnjaku, koji uvijek nastaje početkom lipnja, za Dan škole, ima mjesta za sve nasmiijane, raznobojne, zaljubljene, nestašne, mršave, debele, odlične i one koji to nisu, ozbiljne...

Svaki broj je i tematski određen. Ovaj je slavljenički. Slavljeniku je »tek« četrdeset ljeta, uhvatio je ritam i nadamo se, uskoro će maturirati a, možda, dobiti i diplomu.

Pogodili ste, slavljenik je naš Meteor. Posvećujemo ga svima koji su dali prinos i pomogli u njegovom stasnjaju i odrastanju.

Trudili smo se biti aktualni i zabilježiti sve što je zanimljivo u i oko škole, u gradu, na natjecanjima, susretima, gdje smo bili, što smo obilježili, čemu se učimo. Bila nam je čast upoznati i razgovarati s prvom urednicom Meteora, gospođom Verom Marković, umirovljenom učiteljicom.

Nismo zaboravili osmaše, darovali smo im stranicu. Pročitajte i pogledajte ih nekad i sad.

Sami pronađite Valentinu i Valentina, najpar škole i najvažnija zbivanja u i oko našeg školskog športskog kluba »Mihanović '95«.

Poruka naše vjeronaučne stranice je mir, kruh, osmijeh i razumijevanje za sve ljude.

Kada bi svi dani bili kao jedan, jedan ali vrijedan, bilo bi nam lakše disati i uživati. Promišljamo zeleno, predlažemo, zahtijevamo, upozoravamo... Što? Otkrijte sami! Ako spikate English upoznajte Brođane, školu i nas »male Engleze«.

I, tu je kraj! Nećemo potpuno udovoljiti vašoj znatiželji. Uvjereni smo da će naš list osvojiti vaša srca.

UREDNIŠTVO

Martina Čičak 6.d

DOMOVINI ZA ROĐENDAN

Na nebu sunce tka zlatne niti
dok oblaci vuneni i snježni polagano
uplovjavaju u nebesku luku.

Njišu se beskrajna polja zlatnoga
žita i nježni crveni makovi. Mir
dopire do srca kao pjesma...

Naviru tužna sjećanja...

Nebo tmurno, bez sunca.

Moju domovinu razaraju.

Neprijatelj želi uništiti i sve što
je lijepo u njoj.

U srcima vlada strah, sreća je
zamrla.

Iz crnih misli prene me cvrkut
ptice. Spustila se na granu drevnog
hrasta. Pogledam u visinu.

Vratio se mir.

Ponovo udišem svjež zrak.

Sloboda je u meni, u tebi, u
svakom srcu.

Hvala ti, domovino, za ljepotu, za
život.

Pobijedila je istina, zauvijek!

Neka vlada mir, sreća i dobrot!

Neka tvoj stijeg ponosno vijori na
svim tvojim granicama pozdravljajući
dobronamjernike. Zlonamjericima
neka bude opomena i upozorenje da
će te tvoja djeca, domovino, uvijek
voljeti i braniti.

Marija Sikora, 7.b

SLAVONIJA

To je duga uirisna oruška,
žituo polje u kljunu raspjevanih ptica.

Славонија

То је дуга уирисна орушка,
житно поље у клјуну
распјевааних птица.

RODU O JEZIKU

"I za dom svoj djedi vojevaše,
Diku, slabost, jezik milovaše,
I za svoje svaki umro rad."

Antun Mihanović

"Tko može jednom cijelom nardo-
du zapriječiti, ako istinitu i krepku
volju imade, svojim rođenim jezikom
govoriti - njega na prvo mjesto
staviti i po tom narodnost svoju
podići?"

...Moramo se za njega skrbiti,
amo š njim najviše zabavljati se i
kao majka dijete svoje nad svim
drugim stvarima ljubiti ga. On nam
mora biti prvi srcu našem, on
mora biti i prvi našem duhu! Š
njim i po njem moramo nesretnu
domovinu i nesretni naš narod sret-
nim učiniti."

Iz govora

Ivana Kukuljevića Sakcinskog
1843. godine u Hrvatskom saboru

Moj jezik je meki ležaj nakon dugog
trnovitog puta.

Mia Tadijanović, 7.b

Bez svoga materinskog jezika bila
bih kao nebo bez sunca.

Marija Sikora, 7.b

Moj jezik je svjetlost u tami.

Ivana Sikora, 7.b

Može svatko pričati
što god mu je drago,
ali jezik hrvatski
mom je srcu blago.

Tomislav Srbalj, 7.a

Moj jezik je moja najveća svetkovina.

Davorin Mešter, 7.a

Rađam se s njim, prve korake
učim s njim, vjerni mi je
životni prijatelj.

Ante Rašić, 7.a

Jezik moj hrvatski je neponovljiva
skladba, vječna!

Marija Janžić, 7.b

Sva moja ljubav, radost i ponos
pretočeni su u jezik mojih pradje-
dova!

Filip Jandrić, 7.a

Intervju s povodom: 40-a obljetnica školskog lista "Meteor"

RAZGOVARALI SMO S GOSPOĐOM VEROM MARKOVIĆ, UMIROVLJENOM PROFESORICOM HRVATSKOGA JEZIKA I PRVOM UREDNICOM »METEORA«

Uželj da što više saznamo o radu na školskom listu, novinarska družina naše škole pozvala je u goste gospođu Veru Marković, umirovljenu profesoricu hrvatskoga jezika, koja je imala čast raditi na prvom školskom listu ove škole.

S radošću se profesorica Marković prisjetila tih dana i u mislima otišla u godinu 1958. kada je nastao prvi "Meteor".

Možete li nam se predstaviti?

Da. Moje ime je Vera Marković. Umirovljena sam

profesorica hrvatskoga jezika. U mirovini sam već 16 godina.

Kako ste se opredijelili za posao učiteljice?

Kada sam došla u prvi razred i upoznala svoju učiteljicu znala sam što želim raditi u životu. Spoznala sam da želim biti učiteljica.

Da li Vam je posao koji ste radili bio naporan i kakav je bio Vaš odnos prema učenicima?

Ne, to nikako nije bio naporan posao. Voljela sam raditi s djecom. Kod njih sam najviše cijenila iskrenost. I sada kada sam u mirovini pratim zbivanja oko škole, sanjam školu. Jako sam ponosna na uspjeh učenika, škole i "Metora". Svake godine sam vaš gost za Dan škole, i stvarno sam sretna kad vidim kako škola napreduje.

Recite nam nešto o školi u vrijeme kada ste još radili ovdje.

Ovo je bila ženska škola, ovaj novi dio nije postojao, već samo zgrada gdje su sada niži razredi. Škola je imala puno prozora i bila je sva u staklu, pa su je zvali "STAKLENA", no ona je nosila ime "Nada Božić". Što se tiče knjiga u knjižnici, imali smo samo dva ormarića za cijelu školu.

Kako je nastao naš prvi školski list?

Bila je to ideja jednog sedmog razreda. I svi smo je prihvatili.

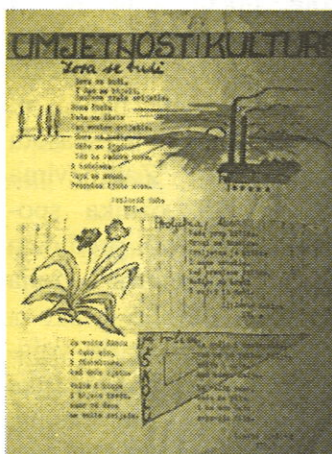
Po čemu su se prvi brojevi lista razlikovali od današnjeg "Metora"?

Oh, pa u mnogo čemu. List nije bio u boji, imao je

svega nekoliko stranica izvučenih na špirograf. Bilo je samo nekoliko primjeraka. Nakon što je list bio dovršen, učenici su ga "ručno" ukrašavali crtežima.

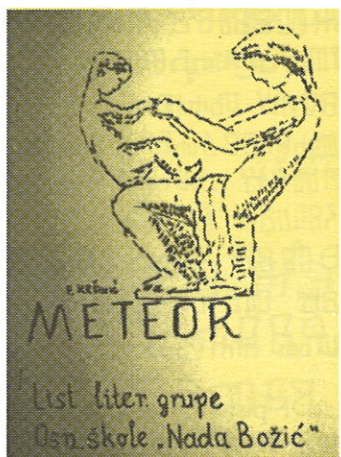
Kako je "Meteor" dobio ime?

Djeca su bila ta koja su

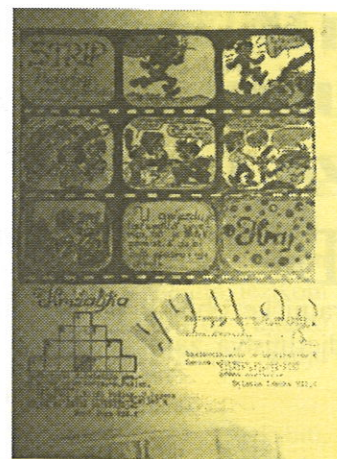

birala ime. Većina ih je bila za ime "Meteor", pa je tako i nazvan.

Kako su učenici, roditelji i nastavnici prihvatili izlazak prvog broja "Metora".

Ovako smo počeli

Učenicima je bilo drago kada su u časopisu vidjeli svoj rad. I roditeljima se časopis svidio. Učenicima koji su surađivali bilo je posebno drago kada nas pohvalio tadašnji upravitelj Stjepan Bosanac.

Kako Vam se sviđa današnji "Meteor"?

Stvarno je dobar, lijep i kvalitetan. Nešto sasvim drugo od onoga kakav smo mi imali.

I za kraj, recite nam, kada biste se ponovo rodili, da li biste ponovo izabrali isto zvanje.

Da, uvijek!

Nakon toga, zahvalili smo se gospođi Marković na razgovoru i za uspomenu smo napravili ovaj snimak.

Vlatka Šimunić, 6.c

Sanja Lazić, 6.c

Maja Kuzmić, 6.c

Sanda Mehičić, 6.c

Matko Bošnjak, 8.d i Franjo Matković, 8.d

NACIONALNIM PARKOVIMA HRVATSKE

Krajem naših ljetnih praznika, mi novopečeni osmaši bili smo na maturalcu u Šibeniku. Kao što i treba biti na maturalcu, bilo nam je ludo i nezaboravno.

Krenuli smo rano ujutro, još je bio mrak kad smo se počeli okupljati pred školom. Već tako rano bili smo čili i puni energije za sve što nas očekuje u iduća četiri dana. Kad smo napokon krenuli, većina je pokušala odspavati. Pred nama je bilo dugo i zamorno putovanje. Stajali smo nekoliko puta, a u međuvremenu je i atmosfera u autobusu postala veselija.

U Nacionalnom parku Paklenici

Oko 13,00 sati stigli smo u Nacionalni park "Paklenica". Mi smo mislili da ćemo se malo prošetati kroz te šumice i brežuljke, ali ne! Uz upute vodiča penjali smo se oko dva sata uz velebitske stijene! Mnogi su htjeli odustati već nakon 20 minuta. Netko bi stalno pitao: "Koliko još?", a odgovor "Još malo" smatrao se neozbiljnim. Kad smo konačno stigli, pričekali smo ostale i zatim ušli u pećinu na vrhu brda. Unutra je bilo mračno, vlažno i hladno, pa i pomalo zastrašujuće. Unutra su same goleme sige čudnih oblika. Ja sam bila jako gladna, a ti vapneni reljefi ličili su mi na sladolede, piliće, torte... Ima ih jako zadržavajućih. Ime spilje je Ma(h)nita peć. Da bi siga narasla 1 mm, potrebno je 30 godina. Vidjela sam čak jedan reljef u vapnencu od kojeg se vrlo jasno mogu raspoznati jaslalice. Ima i šišmiša, a preko zime ih bude puna spilja.

Nakon toga izašli smo iz spilje. O, tek tada se nastavnica Ivandić popela na vrh brda, tako da je nju vodič morao posebno provesti kroz špilju.

Zatim ponovo istim putem dolje. Olakšanje je bilo što idemo nizbrdo. A kad smo stigli, svi su pošli jesti, a ja sam pojela sve što sam imala u naprtnjaci.

Stigli smo u Šibenik

Još sat vremena vožnje i stigli smo na naše odredište - hotel "Ivan" u Šibeniku. Čuli smo svakakve priče o tom hotelu, no mi nismo imali većih primjedbi. Prvo su nas razrednici razmjestili po sobama. Zatim smo sišli na večeru. Hrana je bila u redu, možda je mogla biti i bolja. Nakon večere dopušteno nam je

noćno kupanje. Marija i ja smo ispale okolinu, na rivi upoznale dokono društvo, pronašle smo slastičarnu i pizzeriju, otišle u disco. Tu prvu večer bili smo u sobama u 11,00, a ostale večeri smo imali izlaz do 1,00.

Brodom na Kornate

Ujutro su nas probudili već u 7,00 sati. Nakon doručka krenuli smo na kupanje. Ali... do plaže smo putovali tri sata. U stvari, more je odmah ispred hotela, ali mi smo išli brodicom na Kornate. To nije bila zamorna vožnja, jer svud oko tebe je more. Možda

"noćni život". Mnogi su otišli u disco, neki su se kupali u bazenu a neki su šetali uz obalu. Sve tri varijante su zanimljive, a ostalo je stvar ukusa. I nastavnici su bili vrlo veseli i dobro raspoloženi. U 1,00 sati svi su bili u sobama. I premda nastavnici nisu dopuštali da noću budemo u tuđim sobama svaku noć se negdje nešto događalo i nikad nije bilo dosadno. Svako jutro za doručkom prvo pitanje je bilo: "kad ste legli", a bilo je i onih koji nisu ni spavali.

Sutradan smo ustali pola sata kasnije, doručkovali i krenuli na

Polazak na kornate - Divljaci iz 8.c

nekima brzo dosadi, ali meni je bilo baš zanimljivo.

Međutim Kornati nikom nisu bili dosadni. To su strmi stjenoviti otoci s vrlo malo zelenila. Nenaseljeni su i izgledaju kao iz filmova. Štoviše na jednom od otoka nalazi se filmski grad, kameno sazdanje staro 30-ak godina, već pomalo u ruševnom stanju. Saznajemo da se tu snimao film o Odisejevom putovanju.

U uvali s druge strane otoka bili smo jedini kupaći. More je bistro i čisto. Bio je rujan ali svejedno je bilo vrlo toplo. Natjecali smo se u plivanju, igrali picigina, a uspjeli smo se nabosti i na ježevu. I nastavnici su se kupali. Nastavnica Kata je među prvima ušla u vodu. Gospodin Ciglar je neke učio roniti, što je bilo vrlo zanimljivo gledati i slušati. Nastavnica Katica se, izgleda, više voli sunčati. Kornati su vrlo zahvalan materijal za fotoaparata pa sam snimila fantastične slike filmskog grada, uvale i našeg društva.

Vratili smo se u vrijeme večere. Nakon toga počeo je

kupanje. Cijelo prijepodne smo se kupali, a nastavili smo i nakon ručka. Otkrili smo vodene tobogane i stalno se spuštali. Postoje dva: bijeli i crveni. Prvi je primjereniji za manju djecu, a drugi je mnogo uzbudljiviji. Iako spust traje samo nekoliko sekundi, uopće nemaš kontrolu nad tijelom i letiš kao metak. Prvih par metara bi se najradije vratilo natrag, a onda kreće najbolji dio: juriš do 200 km/h.

Posljednja noć tulumarenja

Ta večer bila je luda večer jer sutra nakon ručka idemo kući. Sklopljena su nova prijateljstva i ljubavi pa je bilo vrijeme oproštaja. Ja osobno ne znam što se događalo te večeri jer sam bila daleko od hotela, uz more sa svojim društvom. Bilo je još osmaša koji su sjedili na rivi, neki su se držali za ruke, neki su samo razgovarali, neki su se opraštali. Nitko nije bio sretan zbog odlaska. Pričalo se nešto o pripremanju tulumu te večeri u nečijoj sobi. Ja sam zaspala u 1,30, vjerojatno najranije od svih. Ujutro su mi prijatelji pričali

kako su tek u 6,00 ujutro išli spavati.

A ujutro više nitko nije bio euforičan. Došao je dan odlaska. Svima se činilo da je došao suviše brzo. Molili smo nastavnike da ostanemo bar još jedan dan. Rekli su da bi i oni voljeli duže ostati ali... Uvijek postoji ALI.

Na slapovima Krke

Ja sam razmijenila adrese sa svojim novim prijateljima, oprostila se s njima i otišla ručati. Taj ručak bio je najbolji obrok od svih koje smo dobili u ta četiri dana. Zatim smo sjeli u autobus i nastala je apsolutna tišina. Za 20-ak minuta stigli smo na slapove Krke. Nije nam se baš dalo izlaziti. Na slapovima Krke bilo je mnogo kupaca i mislim da su baš svi Njemci. Ne znam koliko to pomaže čistoći Krke. No slapovi su divni, a najljepši je Skradinski Buk. Nismo se dugo zadržali ondje.

Povratak voljenom gradu

U autobusu ponovo svi žele spavati. Sluša se Crvena jabuka i smiruje atmosferu. Nešto kasnije kao da se budimo i počinjemo pjevati. Naravno da smo MI, ekavci, društvo sa zadnjih sjedala bili najglasniji. Dolje se kartalo i spavalo, ekavci su utihnuli, svi osim nas. Kako se već zna naše omiljene pjesme su "Zeko i potočić", "Bila mama kukunka", zatim "Ja bih htio da sam paradajz" i "Svako jutro jedno jaje". Autobus se raspalio kad sam vozaču dala svoju kazetu "Majki". Ta se kazeta dvaput slušala. To su bile pjesme s posvetom, npr. "Od Nikoline J. samo za voljenog Ciprića". Tad smo se najbolje zabavljali. Pola nas je bilo promuklo. Kasnije su bili popularni bečarci, a najbolje ih je znao Hrvoje Pencinger.

Mi smo se sve više bližili našem voljenom Brodu na Savi, a još uvijek smo u mislima bili u Šibeniku. Svi smo prihvatili čakavsko narječje i sad nam je to fora. Konačno je vozač rekao: "Dobro došli u Brod", našto je nastao urnebes. Stali smo skandirati. "Šibenik, Šibenik", čulo se iz naših promuklih grla. I bus je stao, mi smo izašli. Naši brižni roditelji su došli pred nas i razišli smo se svatko na svoju stranu. Prošao je naš maturalc. Doživljaji s njega dugo će se prepričavati, a ostat će i trajne uspomene.

VAMA, KOJI NISTE BILI, NEKA BUDE ŽAO!

Martina Peraić, 8.e

USPJEH ZA PAMĆENJE

»Mihanović« je najbolji!

20. i 21. svibnja 1998. u Rešetarima je održano Državno prvenstvo u košarci za učenike osmih razreda - Turnir je otvorio doministar športa gospodin Andro Knego uz predstavljanje svih pet ekipa.

Natjecanja su počela 21. svibnja utakmicom između ekipa iz Dugog Sela i Dubrovnika. Pobjedila je ekipa iz Dugog Sela i izborila slijedeći krug natjecanja. Slijedila je utakmica između Pazina i Dubrovnika. Dubrovčani opet nisu imali sportske sreće. Na red je došla i naša ekipa u igri protiv Zagreba. U uzbudljivoj i dinamičnoj utakmici pobjedili smo sa 43:41.

U polufinalu sastale su se ekipe Dugog Sela i Pazina. Ulazak u finale izborila je ekipa Pazina. Protivnici smo im bili mi.

U utakmici za 3. mjesto između Zagreba i Dugog Sela pobjedilo je Dugo Selo rezultatom 25:44.

Veliko finale igrano je u 13,30 sati. Naši košarkaši započeli su utakmicu potpuno koncentrirano, a Kristian Babler postigao je prve koševe. Sve je išlo po planu. Poluvrijeme, vodstvo 21:19. Utakmica je većim dijelom bila izjednačena, tj. stalno se izm-

jenjivalo vodstvo. 9 sekundi prije kraja Babler je šutirao odlučujuća slobodna bacanja i oba iskoristio. Tražen je time-out za protivnike. Nakon toga Brođani su presingom spriječili protivničko kretanje. Marko Božić spektakularno je u letu presjekao odlučujuću loptu. Konačni rezultat 39:38 za nas.

Slijedila je podjela nagrada. Prvo mjesto osvojili su, naravno, košarkaši OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod, drugo Pazin, a treće Dugo Selo. Mali pokal za najboljeg strijelca osvojio je naš Kristian, postigavši u dvije utakmice 50 koševa. Nagradu za fair-play dobili su košarkaši iz Dubrovnika.

Nakon silnih napora na redu je bilo veliko slavlje i ispijanje šampanjca iz pobjedničkog pehara. Cijelim putem kući u autobusu se orila pjesma. Razišli smo se uz novonastali refren:

*"Mihanović je najbolji,
Mihanović je slavan.
Nitko u Hrvatskoj
Njemu nije ravan!"*

Sutradan, u školi, nastavilo se pobjedničko slavlje, veselje i radost.

Kristian Babler, 8.e
Marko Božić, 8.e

50 zlatnih koševa

NATJECANJE MLADIH ŠAHISTA

13. 3. 1998. u Karlobagu je održano Državno prvenstvo osnovnih škola u šahu. Našu školu zastupali su: Domagoj Tolić, Dragutin Tomac, Kristijan Zorić i ja.

Natjecanje je trajalo nekoliko sati. Osvojili smo 14. mjesto od 23 ekipe, koliko ih je sudjelovalo. Slijedećeg je jutra Domagoj Tolić igrao u pojedinačnoj konkurenciji i osvojio također 14. mjesto.

Natjecanje je bilo lijepo. Dugo ćemo pamtiti i nova prijateljstva od kojih će neka postati i trajna.

Augustin Tomac, 7.b

NATJECANJE IZ HRVATSKOG JEZIKA

Natjecanje iz poznavanja hrvatskog jezika ove je godine prvi put održano i za učenike 7. i 8. Razreda. Našu školu predstavljali su učenici 7.a razreda Zlatko Salčinović i Jure Knežević, Marija Šulentić, 8.c i Zvonimir Kovačević, učenik 8.d razreda.

Županijsko natjecanje održano je 27. 3. u Novoj Gradiški. Meni je bilo najugodnije jer sam osvojio prvo mjesto!

Nakon dva tjedna saznao sam da smo nastavnica Nela Dončević i ja pozvani na Državno natjecanje u Zabok od 24. 4. do 26. 4. '98.

Na državnoj razini zauzeo sam 11. mjesto. Rezultat je mogao biti i bolji, ali su iskustva, zato, pravo bogatstvo.

Jure Knežević, 7.a

LIDRANO 98 - DRŽAVNI SUSRET

- Školski list »Meteor«

Tena Babić, 6.a

Domagoj Vuković, 7.a

Odgovorne urednice: Marija Katalinić
Dinka Kovačević

MATEMATIKA - regionalno natjecanje

Vedrana Baličević, 4.c

Vedran Horvat, 4.c

Voditelj: Marina Sudarević

Jurica Tojagić, 4.d

Voditelj: Marija Matešić

Ivan Šakić, 5.b

Iva Alilović, 5.a

Voditelj: Katica Blekić

Zdravko Marijić

Vlatka Šimunić

Voditelj: Danko Hustić

HRVATSKI JEZIK - državno natjecanje

Jure Knežević, 7.a

Voditelj: Nela Dončević

INFORMATIKA - državno natjecanje

Davorin Pleše, 6.a

Tihomir Knežević, 6.a

Franjo Matković, 8.d

Voditelj: Jadranka Horvat

ŠŠK "MIHANOVIĆ '95"

ŠAH - državno natjecanje

Domagoj Tolić, 8.d

Augustin Tomac, 7.b

Dragutin Tomac, 6.b

Kristijan Zorić, 8.d

KOŠARKA - dječaci

- 1. mjesto na državnom natjecanju

Krešimir Kruljac, 8.a

Bojan Medaković, 8.b

Igor Ciprić, 8.c

Stjepan Popić, 8.c

Luka Sedmak, 8.d

Zvonimir Sabljak, 8.d

Krešimir Šimleša, 8.d

Domagoj Tolić, 8.d

Kristijan Babler, 8.e

Marko Božić, 8.e

Voditelj: Mladen Alinjak

Vanjski suradnici: Damir Matijević,
Leon Fajdetić

KEMIJA

- županijsko natjecanje - 1. mjesto - predložen za državno natjecanje

Luka Sedmak, 8.c - 1. mjesto

Voditelj: Mira Štefanek

METEOR NA DRŽAVNOM SUSRETU

Vijest o odlasku na Državni susret Lidrano '98 obradovala nas je i potaknula na promišljanje.

Kako će proći naš Meteor? Kako izgledaju listovi malih novinara iz drugih gradova?

Uzbudeni i nestrpljivi došli smo u Križevce, domaćine Susreta, 18. svibnja 1998. U tri dana boravka puno smo naučili i stekli nove prijatelje - novinare, pjesnike, glumce i recitatore.

Od ukupno 137 školskih listova 26 ih je predstavljeno. Naš Meteor je pohvaljen, osobito naslovnica, ali nismo među onima (12) koji su dobili diplomu, najveće priznanje. Ipak smo sretni. Sada znamo što moramo doraditi tako da u idućoj školskoj godini krećemo ozbiljno na posao.

Tena Babić, 6.a

INFORMATIČARI NA NATJECANJU

U Čakovcu su od 18. do 23. travnja održani Dani mladih informatičara Hrvatske '98. Na državni susret smo, po rezultatima sa Županijskog natjecanja, pozvani Tihomir Knežević i ja. Natjecali smo se u programskom jeziku LOGO i u skupini učenika do 6. razreda osvojili 5. i 6. mjesto.

Davorin Pleše, 6.a

LIDRANO '98

Naša škola je bila domaćin Međuopćinskog i Županijskog susreta LIDRANO '98. Našu školu predstavljali su literarci i novinari. Članovi literarne družine: Nikolina Ajdinović, 6.c; Dario Birtić, 7.a; Marija i Ivana Sikora, Zrinka Horvatin, 7.b; pozorno su pratili natjecanje, a Tena Babić, 6.a i Domagoj Vuković, 7.a predstavili su školski list Meteor.

Školski list i literarni uradak Nikoline Ajdinović prosljeđeni su na Županijsko natjecanje.

Dario Birtić, 7.a

MIR

*Jutarnja rosa na
moj grad bisere
stalno toči.*

*Nevinim suzama radosti
pune se moje oči.
Grlica opet pod prozor slijeće.
Osjećam mir.*

Nikolina Ajdinović, 6.c
Nagrađen uradak

NATJECANJE IZ ZEMLJOPISA

Dana 13. 2. 1998. godine u Osnovnoj školi "Bogoslav Šulek" održano je Općinsko natjecanje iz zemljopisa. Iz naše škole natjecalo se pet učenika sedmog razreda: Augustin Tomac, Ivan Pejanović, Ante Rašić, Marko Kovačević i ja. Ja sam osvojio 2. mjesto i jedini iz naše škole išao na Županijsko natjecanje, koje se održalo 13. 3. 1998. Godine također, u OŠ "Bogoslav Šulek". Osvojio sam 5. mjesto. Bio sam zadovoljan postignutim uspjehom.

Tomislav Alinjak, 7.a

MATEMATIČARI NA DJELU

Dana 6. 3. 1998. god. U OŠ "Vladimir Nazor" održano je Općinsko natjecanje iz matematike. Naša škola sudjelovala je u tom natjecanju. Od sedmih razreda na natjecanje su išla tri učenika: Augustin Tomac, Zlatko Salčinović i ja. Za natjecanje nas je pripremio i vodio nastavnik Vinko Parašilovac. Ja sam osvojio 1. mjesto, Augustin 10., a Zlatko 13. Augustin i ja išli smo na Županijsko natjecanje koje je održano 3. 4. 1998. u istoj školi. Osvojili smo 7. mjesto. Bili smo jako zadovoljni.

Tomislav Alinjak, 7.a

NA NATJECANJU IZ KEMIJE

Dana 3. travnja 1998. u 9 sati u Srednjoj školi "Antun Matija Reljković" održano je Županijsko natjecanje iz kemije. Naše osme razrede predstavljao je Luka Sedmak, i postao prvak Županije. Sedme razrede sam predstavljao ja i osvojio 3. mjesto.

Naša nastavnica je bila zadovoljna i zajedno smo se radovali.

Zlatko Salčinović, 7.a

NAJBOLJI RIBIČI

Na Županijskom natjecanju ribiča, koje je održano 9. 5. '98., braća Ivan i Slavko Kelić postigli su dobre rezultate i plasirali se za Državno natjecanje koje će se održati u mjesecu lipnju.

Nadamo se da ćemo i na ovom susretu ribiča biti među najboljima.

Ivan Kelić, 6.d

Kristina Bogetić, 8.b

ČESTITKA ROĐENDANA LJEPOTICI POLOMLJENIH KRILA

Znate li koji je danas dan?
Srijeda, zar ti ne znaš?
Ma ne, danas je Dan planeta Zemlje!
Svi imamo rođendan!
Danas je slavljenica s nama, u nama, oko nas.
Naša Zemlja.
Pjevamo pjesme našem planetu, puštamo balone i zmajeve, skupljamo stari papir, čistimo, pospremamo, zalijevamo, sadimo...
Jednom u 365 dana i to bi bilo to - naš dar za rođendan!
Jednom u 365 dana!
Kad bi svi dani bili kao jedan, jedan, ali vrijedan,
tad bi naš planet bio sretan.
Znate li kada ćemo darovati Zemlji ono pravo?
Onda kada podignemo papir sa tla, ne jednom u 365 dana,
već 365 puta u jednom danu!
To je pravi dar!
Zato dižem svoj glas
spasimo našu planetu
zbog drugih a i zbog nas!
Mnogo loših stvari dogodilo se u ovom stoljeću.

Ljudi ništa ne poduzimaju
a godine proljeću.
Jedna od najgorih stvari je onečišćenje,
čovjek još nije našao za taj problem rješenje.
Na cijeloj Zemlji
ludnica prava
katastrofa mnogo,
od njih boli glava!

Svakog dana ima ih sve više
nastavimo li tako, loše nam se piše.

Šetam ulicom,
i što vidim?
Prljivštinu,
otpad,

Uređujemo okoliš škole i skupljamo lišće za kompost

limenke prazne,
papire razne.
Odem do rijeke
i što vidim?

Onečišćenu vodu,
mrtve ribe,
Otpad koji pluta
i budućnost našu guta.
Zašto to ljudi rade
zašto nam otpad vodu krade?

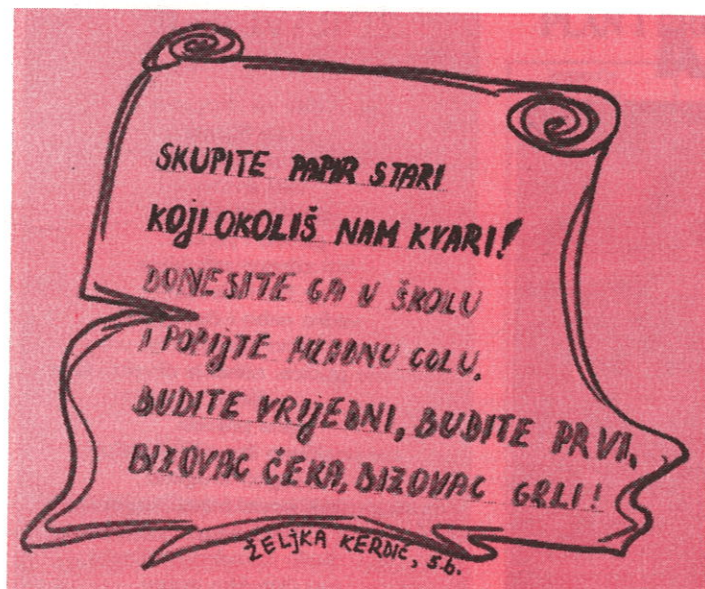

ZAMJENA

Zamijenimo smeće
za cvijeće.
Zamijenimo prljavo
za čisto.
Zamijenimo nerazgradivo
za razgradivo.
Svijet će biti
ljepši, bolji i sretniji.

Miroslav Zarić, 8.b

Zemlju trebamo čuvati
od zagađenja.
Zato se budućnost naša
na EKO život sprema!

KAD SE MALE RUKE SLOŽE

U našoj školi je 22. travnja 1998. na Dan planeta Zemlje organizirana je akcija skupljanja starog papira. Učenici 3.a marljivo su skupljali i donosili stari papir, želeći sačuvati dio prirode i osvojiti 1. mjesto. Mnogi su roditelji pomogli svojoj djeci. Očistili su svoje urede i darovali nam stari papir. Bili smo jako sretni kad smo saznali da je 3.a sakupio 1.168 kg papira i time zaslužio obećanu nagradu. Našoj sreći nije bilo kraja. Kao nagradu za uloženi trud dobili smo plaćeni jednodnevni izlet u Bizovačke toplice.

Ana Kuvač, 3.a

BIZOVAC U želji da nam grad bude što čistiji i ljepši, u našoj školi se svake godine provodi akcija sakupljanja staroga papira. Ove godine akcija je provedena na Dan planete Zemlje, 22. travnja. Iako se moj 6.d športski borio za prvo mjesto, nismo uspjeli. Pobjednici su nagrađeni putovanjem u Bizovac. I ja sam se našao među njima. Nagrađen sam za plakat iz ekologije, s porukom da Zemlju moramo zaštititi i čuvati za sebe i sljedeće naraštaje.

U Bizovac smo putovali 10. svibnja. Osvanulo je sunčano nedjeljno jutro. Obećavalo je lijep dan. Okupili smo se ispred škole, ukrkali u autobuse i krenuli. Atmosfera u autobusu razigrana. Cilj nam je bio otvoriti sezonu kupanja '98. Bizovac je bio pun pogodak. Bazeni zeleno-plavo-žuti a voda topla i čista. Iskoristili smo svaku minutu za kupanje, plivanje, tobogan. Ručak je dobro došao. Jeli smo u slast, ali nismo odustajali od poslijepodnevnog kupanja.

Na povratku smo navratili u McDonald's u Osijeku. Tu smo se osjećali kao u Americi. Sve čisto, u staklu, ispunjeno zamamnim mirisom hamburgera i Big Maca. Navalili smo na sladoled i shake.

Ta nedjelja pružila mi je puno lijepih doživljaja, ali nedostajalo mi je jedno - moj 6.d.

Vlatko Koudela, 6. d

Najvrijedniji u Aquapolisu

REZULTATI AKCIJA PRIKUPLJANJA STAROG PAPIRA

ČLANOVI PODMLATKA CRVENOG KRIŽA ŠKOLE BILI SU VRIJEDNI I PRIKUPILI U JESENSKOJ AKCIJI

30.760 KILOGRAMA PAPIRA

Mladi ekolozi na djelu
22. travnja 1998. godine

Razredna nastava

1.	3. a razred	1.168,5 kg
2.	3. c razred	561,0 kg
3.	4. b razred	443,0 kg

Predmetna nastava

1.	5. a razred	2.578 kg
2.	6. d razred	1.581 kg
3.	7. c razred	1.465 kg

Prikupili 17. tona papira

LONJSKO POLJE I BOTANIČKI VRT

Jednog kišnog jutra neispavani i uzbuđeni krenuli smo prema Lonjskom polju. Čitavim putem pratila nas je sumorna kiša. Došli smo u Čigoč - europsko selo roda. Selo je poznato po gradnji kuća od drva u starom posavskom stilu. Na svakoj od tih kuća nalazi se po jedno ili više gnijezda roda. Bio je listopad i gnijezda su bila prazna. Krenuli smo dalje prema polju punom konja. Bilo je hladno i vjetar je jako puhao. Konji su bili mirni, mogli smo im sasvim prići i maziti ih.

Došlo je vrijeme za šalicu toplog čaja. Stigli smo u jedno veliko dvorište. Stol i stolice su bili napravljeni od sirovog drveta. Jedan stari gospodin pričao nam je o svom životu. Rekao je da se bavi pecanjem i skupljanjem zvona, kojih ima jako puno. Pokazao nam je i veliki vrt i u njemu prostor za buduće nogometno igralište. Gospođa je kuhala čaj, dok smo mi jeli kukuruzni kruh i domaći sir. Bilo je vrlo ukusno. Razgledali smo stare nošnje i namještaj.

Na povratku čekalo nas je još jedno iznenađenje - Botanički vrt, ures našeg glavnog grada. Upoznali smo puno različitih biljaka, prošetali i uživali. Vidjeli smo kornjače, ribe i žabe.

Došlo je vrijeme povratka. Zadovoljni i sretni sjeli smo u autobus i krenuli prema našem gradu.

Ana Alar i Tanja Đaković, 7. a

Zabavno i poučno

SUSRET GLOBE ŠKOLA

Od 15. 4. do 17. 4. 1998. godine u Zagrebu je održan Susret GLOBE škola. Smještaj je bio u Učeničkom domu Marije Jambrišak na Gornjem gradu, a škola domaćin Susreta je bila OŠ "Nikola Tesla". Sudionici susreta su bili učenici i nastavnici 36 hrvatskih Globe škola, a jedna od njih je i naša. Predstavnici naše škole na Susretu su bili učenici Tomislav Alinjak, Franjo Matković i Matko Bošnjak i voditelji, nastavnici Marko Mađarević i Jadranka Horvat. Cilj Susreta je razmjena iskustava, zbližavanje i povezivanje sudionika iz različitih krajeva Hrvatske, produbljivanje znanja o okolišu i vježbanje vještina povezanih s programom Globe.

Prvi dan, nakon svečanog otvorenja Susreta, svaka škola je predstavila svoje Globe aktivnosti plakatom, video zapisom, HTML-om ili na neki drugi način. Mi smo se predstavili internet stranicom gdje smo dali osnovne podatke o našoj školi, provođenju Globe aktivnosti u školi (mjerenje i slanje podataka) i ostalim aktivnostima i projektima koji su vezani za Globe (ekolozi, zdrava škola...)

Sljedeća dva dana smo slušali vrlo korisna predavanja o ugroženim biljnim i životinjskim vrstama, El Ninu i sudjelovali u zanimljivim radionicama - biološka mjerenja, orijentacija, meteorološka mjerenja, daljinska istraživanja, izrada Web stranica, Globe pretraživači itd..

Treći dan su bila natjecanja gdje su

školske ekipe pokazale stečena znanja i vještine u Globe programu, posebno njegujući zajedništvo i timski rad.

Uz sve korisno to smo naučili, najljepše je ipak bilo druženje. Razmijenjivali smo svoja iskustva sa učenicima drugih škola, stekli nova prijateljstva. Sa mnogim školama se sada dopisujemo putem Interneta.

**Franjo Matković i
Matko Bošnjak, 8.d**

ZDRAVLJE JE...

(nagrađen rad)

ne pušiti, ne drogirati se
ići na Sljeme
sjediti pod hrastom
biti sretan
pozitivno misliti
plesati i pjevati
biti zdravo zaljubljen
ne biti bolestan
vedro nebo i čist zrak
sve pozitivno što imaš na umu
pjevanje ptičica, njihanje drveća, šum
rijeke
cijela priroda
sve pozitivno što nas okružuje
pomagati drugima
brati grožđe, kositi travu, kupiti šljive
dječji forum
ići u Školu narodnog zdravlja
biti član Eko grupe
sunce koje se probija kroz oblačno nebo
zelene biljke
toplo sunce na plavom nebu
voće i povrće
jesti zelje: špinat, salatu, kupus i brokule.

Zrinka Horvatin, 7.b

»SVEOBUH VATNI PRISTUP ZDRAVLJU, PROMICANJE ZDRAVLJA U ŠKOLI«

Mladi i odrasli promicatelji zdravlja

I ove školske godine nastavili smo s promicanjem zdravlja i zdravog stila življenja u školi, odnosno u životnom okruženju učenika i njihovih obitelji.

U svom dosadašnjem radu naša škola je u svoj plan i program rada unosila niz aktivnosti koje se odnose na ekološki odgoj,

estetsko uređenje okoliša i unutrašnjosti škole, na poboljšanje suradnje s roditeljima i unapređenje komunikacije roditelj - učitelj, učitelj - učenik i učenik - učenik, na njegovanje i očuvanje nacionalne i svjetske baštine, športa i zdrave prehrane, te sličnih aktivnosti kao elementa »zdrave škole«.

Pristupanjem projektu 1996. godine željeli smo nastaviti i unaprijediti započete aktivnosti na promicanju zdravog načina življenja.

Uz OŠ »Stjepana Radića« iz Metkovića krajem 1997. g. napisali smo »case study« (sažeto izvješće o školi u Projektu) čime se naša škola predstavila u Europi.

Školski projektni tim

DO SADA ODRŽANE AKTIVNOSTI

17. - 19. 6. 1996. VARAŽDIN

Pristupanje projektu

2. 12. 1996. ZAGREB

Radni sastanak:

Razmatranje prijedloga za Nastavni paket te dogovor o njegovom konačnom izgledu

28. 2. - 2. 3. 1997. SESVETE

Predstavljanje programa u deset novih škola u Mreži - Veoma zapaženo.

1. - 4. 7. 1997. MOTOVUN

Motovunska ljetna škola unapređenja zdravlja

12. - 14. 9. 1997. ZAGREB

Prvi radni susret mladih i odraslih

5. - 8. 10. 1997. ZAGREB

Savjetovanje i EMC - festival:

»Promicanje zdravlja i zdravstveni odgoj«

12. 12. 1998 ZAGREB

Promocija Nastavnog paketa »Siguran korak i pravo na zrak«

ŠKOLA U PROJEKTIMA

PLAN I PROGRAM RADA ZA ŠKOLSKU GODINU 1997/98.

Sadržaje Projekta ostvarujemo već drugu školsku godinu. Mi, mali i veliki korisnici knjižnice, djelujemo kao tim. Učimo, radimo, predlažemo, družimo se, slušamo, sanjamo, krećemo se, stupamo na scenu, promatramo nešto, promatramo druge, igramo se, zadovoljavamo znatiželju, nježni smo jedni prema drugima, spremni smo saslušati drugog.

Kakva smo iskustva stekli u dosadašnjem radu?

Upoznali smo sebe, svoje dobre i one manje dobre osobine, na kojima trebamo poraditi, prihvaćamo sebe onakvima kakvi smo, volimo sebe.

Gradimo svijet mira, proširujemo ga, povezujemo se, dajemo svoj prinos poboljšanju uvjeta života i rada za nas, djecu, naše roditelje, učitelje, prijatelje, susjede...

Koliko smo uposlili naše ruke, srca i glave, uvjerite se sami!

PODRUČJE ODGOJA ZA KULTURU MIRA	SADRŽAJI	METODE I OBLICI RADA	DOB DJECE	UKLJUČENOST UČITELJA, RODITELJA, KNJIŽNICARA
SVIJEST O SEBI KOMUNIKACIJA SURADNJA	ŠKOLSKA KNJIŽNICA - TOPLINA, LJUBAV, RADOST, UČENJE, IGRA	GLAZBA, PRIČA, PROMATRANJE, CRTANJE, GRUPNI INDIVIDUALNI I SAMOSTALNI RAD	MLAĐA ŠKOLSKA DOB 1. RAZRED	UČITELJI 1. RAZREDA
SVIJEST O SEBI OKOLIŠ	JESAM LI SMEČKO ILI ČISTKO? (KUĆNI OTPAD - ŠTO, KAKO, KADA, GDJE?)	RADIONICA	STARIJA ŠKOLSKA DOB 5. RAZRED	VODITELJICA EKO DRUŽINE UČITELJICA LIKOVNE KULTURE
PRIHVAĆANJE DRUGIH TOLERANCIJA, KOMUNIKACIJA	PUTOVANJE KROZ VRIJEME (UTJECAJ STAVOVA I PREDRASUDA NA DONOŠENJE ODLUKE)	RADIONICA		ŠKOLSKI KNJIŽNICARI BRODSKO-POSAVSKE ŽUPANIJE
SURADNJA NENASILJE, PRIHVAĆANJE DRUGIH	MOJA PRAVA - TVOJA PRAVA ŠTO SAD? (SUKOB IZMEĐU PRAVA)	RADIONICA		UČITELJI RAZREDNE NASTAVE
SURADNJA KOMUNIKACIJA, SVIJEST O SEBI	ZGODE I NEZGODE POSUĐENE KNJIGE (JEDAN DOGAĐAJ)	RADIONICA		RODITELJI UČENIKA 1. RAZREDA
TOLERANCIJA, KOMUNIKACIJA, SURADNJA	PROŠLOST - SADAŠNOST - BUDUĆNOST (MOJA ZAJEDNICA)	RADIONICA	STARIJA ŠKOLSKA DOB 6. RAZRED	RAZREDNICI, UČITELJICA LIKOVNE KULT. PEDAGOG
OKOLIŠ SURADNJA NENASILJE	SVI DANI U JEDNOM (DAN PLANETA ZEMLJA)	RADIONICA	STARIJA ŠKOLSKA DOB 8. RAZRED	RAZREDNICI, MALI EKOLOZI, VODITELJICA EKO DRUŽINE, UČ. LIKOV. KULTURE
MI LJUDI, SVIJEST O SEBI, SURADNJA	JA U OBITELJI - OBITELJ U MENI (RASTIMO ZAJEDNO - RJEŠAVAMO PROBLEME ZAJEDNO)	RADIONICA	STARIJA ŠKOLSKA DOB 7. RAZRED	RAZREDNICI, PSIHOLOG, PESAGOG., SOC. PEDAGOG

GRAĐANSKI ODGOJ

GRAĐANIN I USTAV, TEMELJI DEMOKRACIJE

"Dobrog građanina potrebno je odgojiti i obrazovati" - jedna je od poruka kojima Ministarstvo

prosvjete i športa najavljuje uvođenje sadržaja građanskog odgoja u 7. i 8. razrede osnovnih škola, te u 1. i 2. razrede srednjih škola.

Učinkovit građanin temelj je demokratskog društva, pa je uvođenje građanskog odgoja u škole jedan od puteva k demokraciji, kojoj teži i na što se obvezala, naša država Republika Hrvatska.

I naša škola je izabrana među četrdeset i pet osnovnih i srednjih škola u Hrvatskoj, u kojima je pokusno započelo provođenje početnog projekta građanskog odgoja pod nazivom "Građanin i Ustav, temelji projekt pod građanski od prosvjete SAC

Iz radionice

VALENTINOVO '98

I ove godine u našoj školi je bilo svečano i veselo na Dan sv. Valentina. Program je bio raznolik, a izbor Valentina i Valentina najzubljeviji trenutak. Konkurencija je bila vrlo jaka. Iz svakog razrednog odjela osmaša sudjelovala su dva para. Povjerenstvo, učenici i učitelji, njih 15, nije imalo la posao. Osim što su ocjenjivali vanjski izgled natjecatelja, ocjenjivali su i njihovu osobnost - društvenost, komunikativnost, kreativnost i spontanost.

Nakon tridesetak minuta priopćili su nam svoj izbor: Martina Peraić i Danijel Marčina iz 8.e razreda proglašeni su naj-parom. Čestitali smo im i upitali:

Što mislite o konkurenciji?

- Bilo je neizvjesno do samog kraja.

Je li za pobjedu bilo presudno pitanje iz šesira?

- Nije, zato što su sva pitanja bila lagana.

Tko je, po vašem mišljenju, bio vaš najveći konkurent?

- Očekivali smo da će pobijediti Vedran & Darija iz 8. razreda.

Što mislite o organizaciji izbora i imate li kakve prijedloge za iduću godinu?

- Sve je bilo nekako previše ušminkano. Svi su se trudili da to liči na pravi TV spektakl.

Ne mislite li da bi to i trebalo tako izgledati?

- Ne nikako, taj image ne odgovara školskoj priredbi.

Predlažemo više iskušenja za natjecatelje npr. provjeru raznih vještina i sposobnosti, kviz znanja i sl.

Zahvaljujemo na razgovoru.

Nakon natjecanja zaplesali su i oni zaljubljeni i oni koji jednostavno vole plesati. Svima je bilo lijepo, dok romantični ugodaj nije prekinulo svjetlo - znak da je ovom druženju došao kraj. Polako smo napuštali školu i odlazili svojim kućama, noseći svježe dojmove ove noći.

**Tomislav Pavić, 8.
Marija Smuda, 8.**

VALENTIN

*Kako bih htjela
kejom s tobom proći
jedne zvjezdane
proljetne noći.*

*Osmijehom reći ti:
Od srca hvala
što si zatreskana
ludica mala.*

*Na to bi mama
odlučno rekla: NE!
Za tebe, srce,
te šetnje su prerane.*

*Valentina svoja
ti ćeš već naći!
Tada ćeš znati
šta prava ljubav znači!*

Zrinka Horvatin, 7.b

VALENTINE DOĐI!

*Dođi Valentine u srce moje,
u njemu nađi svoj topli dom.
Za tebe ima mjesta
u srcu mom.*

Janja Ravnjak, 6.d

*Ljubav je kada
ti netko pokloni cvijet,
Ljubav je kao cijeli svijet.*

Sandra Lipec, 6.d

LJUBAV

*Ljubav je život koji sjja,
ljubav je ruža crvena.
Ljubav je zvijezda nebeska,
ljubav je sve u nama.*

Damir Čosić, 4.e

NETKO VOLI

*Netko voli čips,
netko voli kifle
a ja volim tebe
kad obučeš rifle.*

Kristina Šaravanja, 7.a

*Zaboravi na sve
budalo mala,
a zapamti
samo ove riječi dvije:
VOLIM TE!*

Tea Botica, 6.a

LJUBAVNI KRUG

*Ja volim tebe
Ti voliš nju
Njoj srce za
drugim vene
A taj drugi
Voli
MENE!!!*

Sanja Lazić, 6.c

Zar nismo naj, naj?

MOJ DOŽIVLJAJ INTERNETA

Moj prvi susret s Internetom dogodio se prošlog ljeta u školi informatike. Na zadnjem satu nastavnik nam je predočio kako sa svoga računala uz pomoć modema i telefona možemo preko HPT-a, zemaljskom linijom ili uz pomoć satelita, skoknuti u bilo koji kutak Zemlje. Istina, nismo išli dalje od Zagreba i Splita, ali za mene je to bio crvić koji mi nije dao mira. Jedva sam čekao neku novu prigodu, jer kod kuće nemam Internet. Prilika se ukazala u školi u kojoj radi moja mama. Pokušao sam ovo i ono, ali osjećao sam se kao Crvenkapica koja po šumi traži bakinu kuću, no uvijek zaluta i ode na neku drugu stranu. Ali i tim lutanjima došao je kraj. Mogao sam samo uzviknuti Yahoo! Čim sam pozvao adresu <http://www.yahoo.com/new/> znao sam da će moja uzaludna lutanja postati ugodna šetnja. Preda mnom se ukazao svijet. Otkrio sam da će mi Yahoo! pomoći riješiti sve odgovore i sve tajne.

Što je to Yahoo! Yahoo! je pretraživač (tražilica) u kojoj nema čega nema. Kako sam samo bio uzbuđen kada sam zatražio informaciju o jednom slikaru, a on mi je ponudio 16 milijuna Web stranica. U Yahoo! tražilici možemo pronaći sve što nas zanima, npr. najdužu rečenicu nekog književnog djela, sve o omiljenom pjevaču ili glumcu. Zanima li nas koji se filmovi prikazuju ili kavo je vrijeme na Beverly Hillsu, potražimo u Yahoo! tražilici. Želim li znati vozni red u Tokiju, ili tko sve ima moje prezime, opet ista adresa. Sve o sportu ili gdje li su trenutno Rolling Stonesi, odgovor je u Yahoo! Tu možemo pronaći note za koje god glazbeno djelo želimo, možemo kupiti CD i što god nam srce zaželi. Možemo doznati koliko košta hamburger u Los Angelesu itd. itd.

Istraživao sam odakle naziv Yahoo! To bi trebala biti kratica od "Yet Another Hierarchical Official Oracle". Program su napravili 1993. godine studenti elektrotehnike, David Filo i Jerry Yang koji su sebe smatrali Yahooima! što u prijevodu znači "zvijer u čovječjoj spodobu". Internet im je bio hobi. Pravili su svoj popis Internet adresa na komadićima papira. Da si olakšaju, stavili su listu na Internet i dopunjavali je.

Zaključili su da su za listu zainteresirani i drugi. Dali su joj ime Yahoo!, a do ljeta 1995. Yahoo! je prešao granicu od 7.000.000 posjeta dnevno, a Davidu i Jerryju donio 150 milijuna dolara u dionicama.

Yahoo! tražilica nudi pretraživanje direktorija, Useneta i e-mail adresa, pretraživanje stranice sa svim navedenim riječima ili s bilo kojom od navedenih riječi, pretraživanje po imenu osobe i još puno, puno toga. Najstarije stranice su od prije tri godine, a najsvježije od prošloga dana.

Yahoo! baš si cool! Zato smo te jedva dočekali u svojoj školi. Sada te imamo i s tobom ćemo gasiti svoju radoznalost i žeđ za znanjem.

Vlatko Koudela, 6.d

U iščekivanju pozvane stranice

IZVIĐAČKA PROLIJETNA ŠKOLA

Žumberak, 13.-19. travanj 1998.

Tijekom proljetnih praznika članovi Izviđačkog odreda "Dilj" naše škole pohađali su Izviđačku proljetnu školu u Koretićima na Žumberku.

U sedmodnevnom druženju izviđača iz Zagreba, Osijeka, Đurđevca i Slavonskog Broda

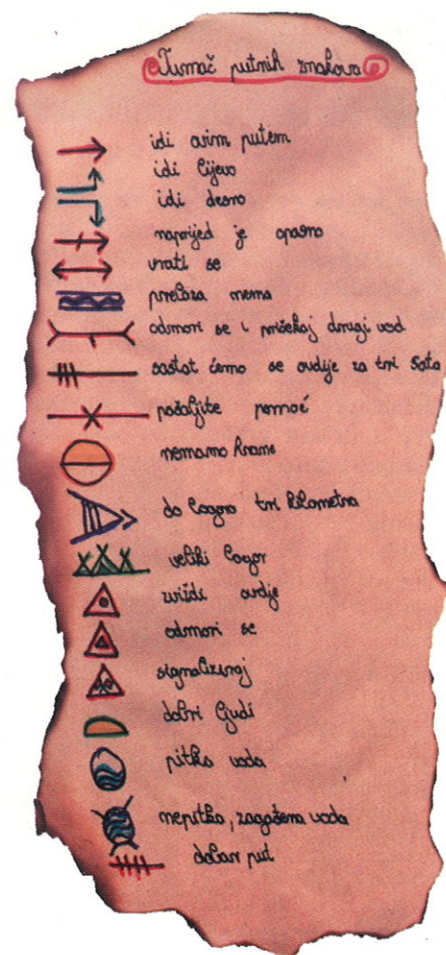
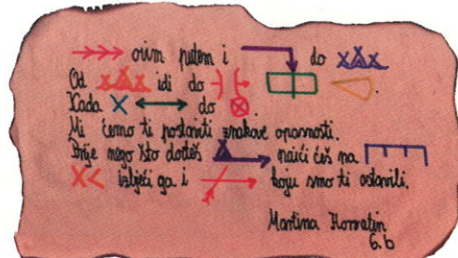
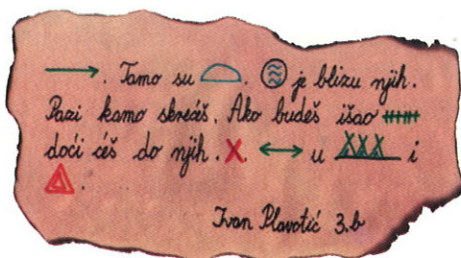

usvajali smo znanja i vještine izviđačkog života.

Naučili smo izviđačku organizaciju, putne znakove, orijentaciju, signalizaciju, vezivanje čvorova, mnoge izviđačke pjesme i druge zanimljivosti.

S tugom smo se rastali, uz obećanje da ćemo se sresti u Izviđačkom ljetnom kampu.

IZVIĐAČI

BETLEHEMSKO SVJETLO

I ove godine Betlehemsko svjetlo zasjalo je u Slav. Brodu kao i u cijeloj lijepoj našoj domovini Hrvatskoj.

Predstavnici Izviđačkog odreda »Dilj« iz OŠ »Antun Mihanović« (njih dvadesetak) preuzeli su svjetlo u nedjelju, 21. 12. 1997. u 20,27 sati na željezničkoj postaji u Slavonskom Brodu.

Nakon preuzimanja svjetlo je odnešeno u školu. Pedesetak učenika

naše škole odnijelo je Betlehemsko svjetlo;

- u ponedjeljak, 22. 12. u župu Duha svetoga,

- u utorak, 23. 12. u župu Gospe brze pomoći,

gdje su prisustvovali svetim misama, a mnogi žitelji našega grada upalili su svoje svijeće i svjetlost Betlehemske noći ponijeli u svoje domove.

IZVIĐAČKI ODRED
»DILJ«

Doček Svjetla na kolodvoru

Svečani čin otvorenja

UZ DAN ŠKOLE

Prošle školske godine u sklopu obilježavanja Dana škole u holu je postavljena stalna izložba slika Hrvatski velikani XIX. stoljeća (Antun Mihanović, Vatroslav Lisinski, Ivan Mažuranić, Ljudevit Gaj...).

Tim činom naša škola i njeni djelatnici pokazali su da osim kvalitetnog odgojno-obrazovnog rada posvećuju veliku pozornost njegovanju nacionalne povijesti.

Stalnu izložbu otvorio je gospodin Vladimir Blekić, županijski savjetnik za prosvjetu, uz nazočnost svih djelatnika škole, gostiju i učenika.

Sanja Lazić, 6.c

Srijeda, 22. travnja 1998. godine, Dan planeta Zemlje i Dan hrvatske knjige, ostat će nam dugo u sjećanju. Mi, mladi knjižničari petaši, u pratnji naše knjižničarke, posjetili smo Povijesni arhiv u našem gradu. Pozvonili smo i velika smeđa vrata su se otvorila. Gospođa Zdenka Lakić nas je srdačno pozdravila i provela kroz prostorije i hodnike. Zaustavili smo se u knjižnici - čitaonici. Dočekali su nas stari spisi, knjige, slike, dokumenti, originali, a neki čak iz 1918. godine. Bilo nam je lijepo, zabavno, zanimljivo i poučno. Našu pozornost

POSJET ARHIVU

privukao je jedan zanimljiv stroj u uglu. Upoznali smo mikročitač i mikrofilmove. Dugo smo iščitavali i

razgledavali dijelove starog plana grada Borda, nazive ulica, staru zgradu Strojarskog fakulteta. Bili smo začuđeni, jer danas sve to izgleda drukčije. Naš grad se s godinama izmijenio. Lijepo je imati stroj i filmove, jer tako lako i brzo pronademo ono što se zagubi ili uništi.

Slikali smo se zajedno s ljubaznom domaćicom i zadovoljni krenuli u školu. Bilo nam je drago što smo baš mi odabrani za ovaj posjet. Nismo ni znali kakvo bogatstvo krije lijepo uređena zgrada na uglu.

Danijela Matanović, 5.b,

Kristina Bardak, 5.d

Danijela Kuzmić, 5.d

Mirela Jukić, 5.d

Jedna drukčija knjižnica

Glavni događaj za nas »forumše« od zadnjeg broja »Meteora«, bila je »1. ŠKOLSKA PARLAONICA« koju smo priredili za učenike 7. i 8. razreda naše škole po uzoru na TV-parlaonicu. Za temu smo uzeli čl. 2 Konvencije o pravima djeteta, koji glasi: »Jednako se poštuje svako dijete bez razlike na rasu, naciju, jezik, spol, vjeru, socijalno podrijetlo ili imovinsko stanje«. Željeli smo doznati koliko se ovaj članak Konvencije poštuje među nama samima, te koliko se međusobno uvažavamo. Možda je netko »zvi jezda« u odjelu, a netko zanemaren? Podijeljeni u dvije skupine, afirmacijsku i negacijsku, vodili smo oštru raspravu poštujući slogan

PRVA ŠKOLSKA PARLAONICA

Posljednje pripreme

»Učimo se demokraciji«. Ciljevi parlaonice bili su: učiti se demokratski raspravljati, promicati Konvenciju o pravima djece i rad Dječjeg foruma, potaknuti vršnjake na

razmišljanje o međusobnim odnosima, družiti se i, naravno zabaviti. Prosudbeni sud, koji su sačinjavali učenici i učitelji naše škole, imao je tešku zadaću: prosuditi pob-

jednika. Konačna odluka bila je pobjeda negacijske skupine, koja je iznijela jače dokaze da među nama djecom ipak postoje međusobne razlike.

Sa strane gledatelja bilo je vrlo uzbudljivo i napeto, ali čekao se ples koji je održan poslije parlaonice.

Kako je »1. ŠKOLSKA PARLAONICA« polučila velik uspjeh, pozivamo vas i ove godine na »2. ŠKOLSKU PARLAONICU« kojoj je tema: »Što je grad Slavonski Brod učinio za nas teenagere?«

Marijana Rašić, 8.d

Irena Rešković, 8.a

Vedran Blumenšajn, 8.a

Slatki dio sajma

SAJAM U "MALOJ ŠKOLI"

Jesen nam je darovala lijep i sunčan dan. Dječji sajam je u Malom Parizu. Veliko, lijepo, zeleno dvorište prepuno je šarenila. Kolača, igraćaka, odjeće, što tko želi. Veselili smo se, kupovali i prodavali. Upoznali smo nove prijatelje iz drugih škola. Bilo nam je divno.

Mitja Ružojić, 2.e

NA KRAJU ŠKOLSKJE GODINE

Šesti puta nam se bliži kraj školske godine. Većina nas je u razredu marljivo učila i zaslužila odmor. Ali, moramo znati - nastava još nije završila i situacija se mče promijeniti. Baš u ovom razdoblju treba najjače zagrijati stolicu, jer ove ocjene odlučuju o završnom uspjehu. Neki jako teško zadržavaju svoje ocjene, opustili su se i misle da je školska godina završila. Dobiju loše ocjene i brige su tu. Nekima su moždane vijuge bile opuštene cijele godine. Oni će morati učiti preko ljeta i u kolovozu se susresti s učiteljima na popravnim ispitima. Vjerujem da neću biti u njihovom društvu. Cijele sam godine marljivo učio, dobio dobre ocjene i osigurao si dobar uspjeh. Ako bude sve ovako, kao što sam se pohvalio, sigurno slijedi i nagra-

Bliži se kraj

da roditelja. Preko ljeta bit ću na odmoru, uživati u ljepotama mora, družiti se s prijateljima i dobro zabavljati. Naravno, treba ponoviti staro gradivo i pripremiti se za sedmi razred. U jesen ćemo opet sjesti u školske klupe, uzeti knjige u ruke i truditi se da nam slijedeće ljeto bude onako kako svi priželjkujemo.

Ivan Kruljac, 6.d

IZLET U MIGALOVCE

U srijedu, 24. 9. '97. učenici naše škole krenuli su na jednodnevni izlet u Migalovce. Dan je bio kao stvoren za naš izlet. Bilo je vedro i sunčano.

Autobus je krenuo u 9,30 sati ispred naše škole. U autobusu je nastala gužva, da se nije znalo "ni tko pije, ni tko plaća". Tijekom vožnje gledali smo prekrasni zeleni krajolik uz rijeku Savu. Ubrzo je došlo pravo uzbudenje. Stigli smo. Svi smo se okretali oko sebe i nismo se mogli nadičiti tolikoj ljepoti. Dobro smo se zabavljali. Natjecali smo se u trčanju, natezanju konopa, košarci, nogometu i graničaru. Vrijeme šale i uživanja prošlo je u trenu. Došlo je vrijeme za odlazak kući. Pomislili smo kako bi bilo dobro da idemo na izlet svaki tjedan.

Svima smo kod kuće pričali naše doživljaje i dugo se sjećali nezaboravnog izleta.

Iva Čondić i Nikolina Buconjić, 6.b

KARNEVALSKA VEČER

Dana 24. II. 1998. godine naša škola proslavila je karnevalsku večer izborom najljepše maske. Taj mali program počeo je u 18 sati izlaskom maskiranih učenika 5.a razreda.

Nakon najboljih maski u tom razredu slijedila su ostala četiri odjela od kojih je s najmanjim brojem maskiranih učenika bio 5.e.

Sve izabrane maske petih razreda još jednom su prošetale, a onda su slijedili šestaši.

Prosudbenom povjerenstvu nije bilo lako, ali je svoj posao uspješno obavila. Sve izabrane maske dobile su malu nagradu. Bilo je tu gospođa, vila, A r a p a, Indijanaca, a ponajviše klovnova.

Najljepša maska -
Egipcanka

Nakon malo glazbe i smijeha slijedilo je proglašavanje pobjednika.

Izabrano je pet najljepših maski, a najbolja među najboljima bila je maska Danijele Matanović iz 5.b razreda, koja je bila spremjena u Egipcanku na devu.

Nakon plesa, smijeha i ludovanja pod maskama, svi smo se razišli misleći na još jednu karnevalsku noć.

Tea Botica, 6.a

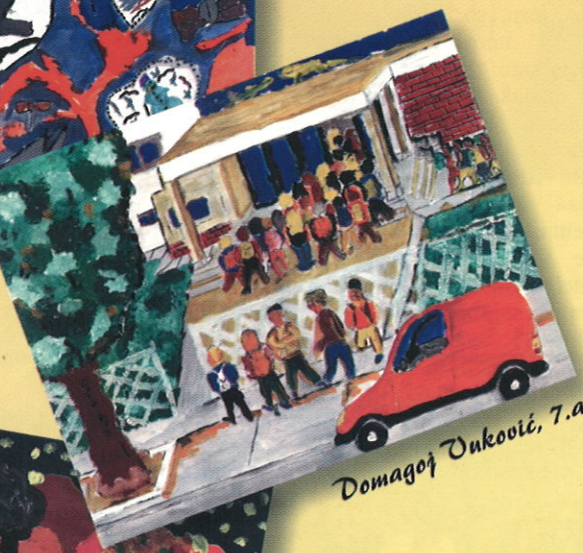
Naši mali slikari

Nikolina Coitić, 4e

Sanja Marinić, 7.b

Domagoj Đuković, 7.a

Leo Lavrenčić, 8.c
Stjepan Popić, 8.c

Domagoj Đuković, 7.a

Moja olovka

Moja olovka je isomna.
Zna crtati sve što joj
kažem. Zna pisati uredno.
Nije brkopleta. Jako je
volim. Kad je malo priti-
snem, onda je jako
žalosna. Lijepim je samo
kad joj pukne sra. U
pironici je prva po redu.

Martina Grgić

1.a

ŽIVOT ĐAKA PRVAKA

Život đaka prvaša
je težak. Svi
nešto traže od
njega. Svaki dan
slušam ove zapo-
vijedi: Mama: -
Sve pojedi! Ne
pričaj pod nas-
tavom! Ne sva-đaj
se sa sekam!

Učiteljica: - Prepisuj s ploče! Dođi pred ploču!
Požuri, tata te čeka pred školom!

Simona Milić, 1.b

Krešimir Babel, 8.

A zašto ne bi

Zašto ne bi moja torba,
sama u školu pošla
i moja bi briga sva prošla.

Zašto ne bi sva djeca
na svijetu dobra bila
i nikad nikoga ne bi ljutila.

Stjepan Hrvojević, 3.c

JEŽ U NAŠEM RAZREDU

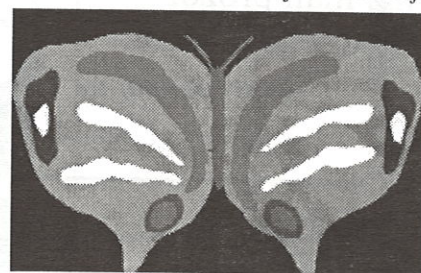
Jednog jutra dok sam išao u školu, prijatelj Igor me uzbuđeno pozvao - "Dođi, brzo nešto sam pronašao!" Kad sam dotrčao imao sam što i vidjeti - mladog ježa. Pokazali smo ga učiteljici, ona ga je odnijela u učionicu, gdje smo ga hranili i pazili. Natalija mu je od kuće donosila mlijeko. Nakon nekog vremena pustili smo ga na slobodu - gdje mu je i mjesto.

Vanja Babler, 3.e

Živimo veselije, sunčanije i zdravije

Smijeh je zdrav, a zdravlje je najvažnije u životu.

Odrasli to često zaboravljaju pa se svađaju i vode ratove oko gluposti. Mi, mali bi bili sretniji i zdraviji kada bi se više igrali s nama, smijali i šetali po suncu. Ali i Sunce je bolesno. Ljudi su ga zatrovali. Moramo ga izbjegavati, a tako se volimo igrati u pijesku, kupati i sunčati.

Ilija Perković, 4.b

Zato već sada, iako smo još djeca, čuvajmo naš okoliš. Potrudimo se da svijet oko nas bude veseliji, sunčaniji i zdraviji.

Renata Sliva, 2.c

PROCVJETALI VOĆNJAK

Odlazi zima, a proljeće nam kuca na vrata. Naš voćnjak je na kraju Županije i do njega nam treba dobar sat vremena. Prostire se na niskim obroncima Psunja. Sastoji se od dva dijela, tako da imamo mlađe i starije voćke.

Taj voćnjak je najljepši u proljeće. Iz nabubrenih pupova izviru svilene laticice cvjetica. Prvo kajsija pokazuje svu svoju ljepotu. Njeni ružičasti cvjetići gusto prekrivaju grančice, pa izgleda kao vila u lepršavoj haljini. Na "modnu pistu" dolazi i jabuka. Njeni cvjetići su nešto krupniji, bijeli sa crvenim obrubom. Cvjetići su joj najsladi, pa se oko nje najviše čuje zujanje pčela. Uz bok tih ljepotica, nešto niže, je kruška odjevena u bijelu haljinu. Tek otvoreni cvjetići, kao snježne pahuljice, natječu se da privuku pažnju pčela medarica. Najsitnija rastom, ali najbrojnija je šljiva, sa svojim sitnim bijelim i gustim cvjetićima. Lagani povjetarac otkida im laticice koje u zraku stvaraju bijelu maglicu.

Voćnjak je, stvarno, najljepši u proljeće.

Stojim na njegovom početku i gledam procvjetale voćke. Pod nogama svake od tih ljepotica prostire se mekani tepih istkan opalim raznobojnim laticama. Maslačak i tratinčice sjede u "prosudbi" i ne mogu se odlučiti koja je od tih ljepotica najljepša.

Željka Kerdić, 5.b

TVČA

Putujući oblak
ledom skriva ljepotu
sunčanog dana.

Vedran Batarilo, 5.a

ZIMA

Pahuljice se klišu
niz mali prozor
Djed je kraj vatre.

Melita Smajlović, 5.d

POTOČIĆ

Bistri potočić
kroz šumu prolazi
donosi sreću.

Ivona Blažević, 5.a

SVITANJE

Jutarnje sunce
viri iza brda
kao huligan.

Ivan Šakić, 5.b

GDJE ĆEMO SMIJEH SIJATI

Bio je sunčan dan. Igrala sam se s prijateljicama u vrtu iza kuće. Uzele smo tatine alatke i lijepo se zabavljale. Tada smo došle na ideju da zasadimo smijeh. Iskopale smo rupe i u svaku smo se nasmijale. Onda smo ih brzo zakopale da bi nam smijeh što prije proključao. Svaki dan promatramo kako raste i cvjeta. Nadam se da nikad neće uvenuti.

Mirta Mikinac, 2.e

Karolina Matanović, 6.d

LJETO

Olujni vjetar
svija krošnje drveća
i trlja oči.

Ivan Šakić, 5.b

Bistri potočić

lagano žubori kroz
rosnu livadu.

Ivan Šakić, 5.b

DUGA

Šarene boje.
Duga se prelijeva.
krvari nebo.

Kristina Bardak, 5.c

LJUBICA

Pokraj kuće u zelenoj travi
procvao je jedan cvjetak plavi.

Kao nebo plave joj se lati,
svojim mirisom pčele će zvati.

Stručak ljubičica ja ću ubrati
i svojoj ga učiteljici dati.

Sonja Gorta, 3.c

PROLJEĆE - ŠARENI VLAK

Vidjela sam šareni vlak kad je letio ispred bijelih oblaka. Prosipao je proljeće po livadama, šumama, selima i gradovima. Trava se zelenila, a sunce se smiješilo. Putnici su bili cvijeće, rode, lastavice i ostale selice. Ptičice su se razletjele i zapjevale. Znala sam da je proljeće stiglo. Pošla sam za vlakićem koji je i dalje prosipao ljepotu proljeća. Kada sam se vratila kući, mami sam ispričala svoj doživljaj. Nadam se da ću sljedećeg proljeća doživjeti ljepšu čaroliju.

Monika Milić 2.c

A Parcel of English

ABOUT OUR TOWN

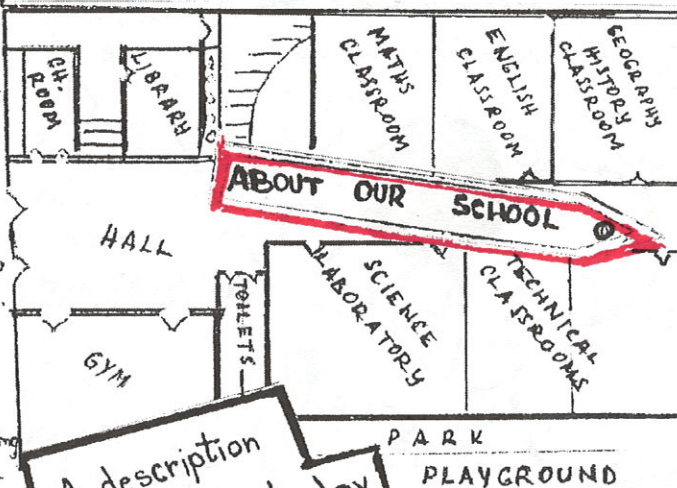
Where people work and go in their free time

People of different professions live in our town and they do lots of jobs. Somebody works in a factory, somebody in the bank, office, museum or hospital. Many people work in shops. Some people show their paintings at the exhibitions. They are proud of their works. In Slavonki Brod people go to work on foot or by car. Those from town there are hurrying to work in their free time people go to the cinema, cake-shops and cafés. At weekends they go to woods, football matches and restaurants. Many people do sports - tennis, football, basketball and bicycle riding. In summer people go swimming to the river Sava or Jigalovec.

Slavonki Brod is a small and beautiful town in the east of Croatia. About fifty thousand people live in Slavonki Brod. There is a house where Ivana Bilić Mašuronić lived, an old Franciscan monastery by the river Sava, lots of schools, playgrounds, shops, restaurants, a new library, two hotels, a train and a bus station, a hospital, two cinemas, a theater.

We live here!

HAPPY BIRTHDAY DEAR
40

ABOUT OUR SCHOOL

A description of our school day

We go to school five days a week. One week we have lessons in the morning, next we have in the afternoon. Lessons start at 8 a.m. or 2 p.m. and we go home at about 1 or 6 p.m. We have 4-6 lessons a day. One lesson is 45 minutes. We have lunch after the third lesson. When the weather is nice we go outside during break. Our homes are nearby and we go to school on foot. We walk in 2-15 minutes. Somebody lives far from school and goes by car or by bike.

Hi everyone!

We are a special group. We all like English very much and are good at it. Our teacher is Mr. Špoljarić. We enjoy studying Cambridge English on Mondays.

Here we are!

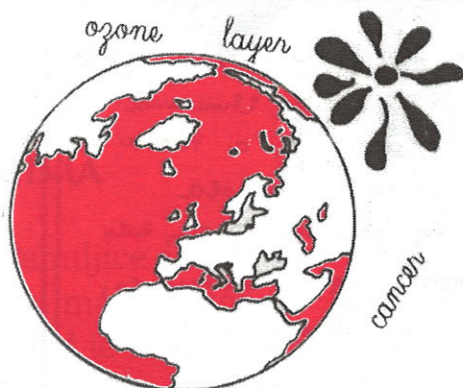
Tihana sings. Željka plays volleyball. Vedrana swims. And plays football. Magdalena dances. Ivana plays tennis. Krunoslav plays basketball. Davor skis. Ivana runs. Martina plays the tamburica. Tomislav plays karate. Rajna plays the flute. Ksenija plays handball. Sanja rides a bike. Nikolina and Kristina draw. Slavica writes. Sandra and Matea play the piano. Tamara plays the synthesizer.

We can do it very well!

ABOUT OUR GROUP

IZBORNA NASTAVA,
V.P.

Izdravko Marijić, 6.d

ultraviolet radiation

Before it's too late, help us
To make meadows softy and green.
To make waters bright and clean.

Juana Grško. 7. d

Try to read!

BUT

If
all
the
plants
die
out

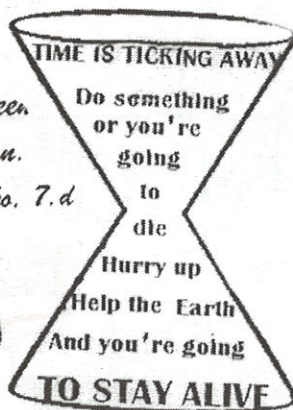
If
all
the
animals
die
out

Humans' //

die out, too.

Miroslav Zarić, 8.b

No idea
my friend.

What's
going on
here?

Slaven Ćirk, z.c.

I'M JUST A LITTLE ANT BUT I WISH PEOPLE TO WATCH THEIR STEPS GOOOO DBYE.

MORE CHOICES

FOR EVERYONE

NEWS

The first competition in English, for our region, took place in Gimnazija "Matija Mesić" on 20th March, 1998. You can see the winners:

2nd place-Mirna Kerdić,
3rd place-Martina Peraić, 4th place (shared)-Zvonimir Krajina.

WE WERE GREAT, DON'T YOU THINK SO?

HAPPY COMPETITORS!

Filip Jandrić, 7.a

MALI DNEVNI RAZGOVORI

NAJDRAŽI NASTAVNIK

Želeći se upoznati s načinom na koji razmišljaju nastavnici, točnije nastavnik Pejo Kovačević, postavili smo mu nekoliko pitanja na koje je rado odgovarao. Nastavnik Kovačević, kao što svi znate, predaje fiziku. Upravo radimo lekciju o otporu vodiča, pa odlučismo započeti razgovor pitanjem:

- KOLIKI JE VAŠ OTPOR?

(Nastavnik se nije zbunio i kao iz topa odgovorio)

- Moj otpor ovisi o tome kakav je izvor struje.

- ŠTO MISLITE O PLAS- TIČNIM OPERACIJAMA?

- U svijetu se događaju razne prijevare pa zašto ne bi prošla i ta.

- DA IMATE VREMEPLOV, U KOJE BISTE VRIJEME OTPUTOVALI?

- U buduću! (Kratko i jasno odgovorio je nastavnik)

- DA IMATE MILIJUN DOLARA, ŠTO BISTE UČINILI? BISTE LI I DALJE PREDAVALI FIZIKU?

- Pomogao bih nekim ljudima, a fiziku ne bih i dalje stiga predavati. (Šteta, tako dobar nastavnik i sva sreća da nema taj milijunčić).

- TKO VAM JE U ŽIVOTU DAO NAJKORISNIJI SAVJET I KAKO JE ON GLASIO?

- Savjet mi je dao moj otac, a glasio je: "Sine, gledaj svoja posla." (Koristan savjet, zar ne?)

- KOJI STE ZADNJI TRAC ČULI?

- Ne volim tračeve! (Mršti se.)

- ŠTO ZNATE SKUHATI I ISPEČI?

- Krumpir u ljusci. (Smijeh)

- Š KIM BISTE SE NAJRADIJE ZAGLAVILI U LIFTU?

- Za moje godine lift je neudoban. (Vjerujem da za ovaj odgovor ne treba komentar)

- GLAZBA KOJU MRZITE?

- Mislim da se zove "težno" - to je ono bezvezno lupanje - nabijanje.

- ŠTO JE ZA VAS NEUKUSNO, ALI NE U JELU?

- Biti duhovit pod svaku cijenu.

- NAJGORA PODVALA KOJU SU VAM PODMETNULI?

- Rano sam se rodio. (Preko cijelog lica jedan lijep osmijeh)

- ŠTO VAS MOŽE IZBACITI IZ TAKTA?

- Laž!

- DA SE NE ZOVETE PEJO, KOJE BISTE SI IME NADJENULI?

- I ovo ime mi dobro stoji.

- DA ULOVITE ZLATNU RIBICU ŠTO BISTE POŽELJELI?

- Da se brzo razmnoži. (Smijeh)

- ŠTO BISTE PONIJELE NA PUSTI OTOK?

- Svoj jastuk, a poveo bih i svoju suprugu.

- JESTE LI SE IKAD OKUPALI NA NUDISTIČKOJ PLAŽI?

- Ja pripadam u prosječne građane, pa mislim da nisam zanimljiv za takve plaže. (Osmijeh) Ovim pitanjem pokušali smo zbuniti nastavnika, ali se on ne da.

- ŠTO NA SVIJETU NAJVIŠE VOLITE?

- Volim svoju obitelj i školu s učenicima. (Smijeh)

- ISPLATI LI SE LAGATI?

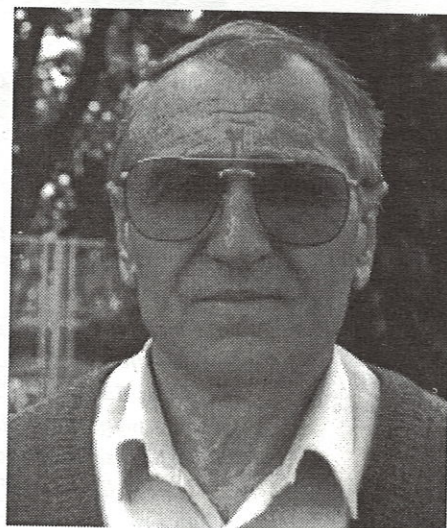
- Ponekad da, ali narod kaže: "U laži su kratke noge!"

- TREBA LI ZABRANITI ATOMSKE POKUSE?

- Svakako!

- HOĆETE LI IDUĆI PUT PITATI FIZIKU?

- (Ha, ha, ha) Hoću!!! Hoću i hoću!

Zahvalili smo nastavniku na ugodnom razgovoru. Nadamo se da ste se malo zabavili čitajući intervju i da ste shvatili da nastavnik ne grize. A sada čao, jer moramo učiti fiziku.

Čuli ste i sami, idući sat nastavnik ispituje.

Amalija Dankić, 8.c

Marija Šulentić, 8.c

DJEČJI SAJAM

Već poznato okupljanje djece tijekom Dječjeg tjedna održano je 10. listopada 1997. godine. Sajam je otvorila ravnateljica naše škole s nekoliko prigodnih rečenica. Goste i domaćine pozdravio je i gospodin Stjepan Kokanović, predsjednik Društva "Naša djeca".

Mi, novinari, prošetali smo i razgovarali s nekima od organizatora i gostiju. Naše prve "žrtve" bile su dvije djevojčice 2. razreda u češkim narodnim nošnjama.

Obučene ste drukčije od ostalih, zašto?

- Želimo biti drukčiji. Prodavat ćemo kolače pa možda ovako obučene privučemo pozornost kupaca.

Jesu li to nošnje vaših baka?

- Ne, mi idemo na češki folklor i češku besedu.

Zahvaljujemo vam i želimo dobru zaradu.

Što o sajmu misle:

Ravnateljica škole:

Gospodo ravnateljice, kako vam se sviđa ovdje i što mislite o sajmu?

- Mislim da je sajam jako dobar i kvalitetan. Zato mi se sviđa.

Ako mislite da je hvale vrijedan, zašto tako nešto ne organizirate i u "velikoj školi"?

- Pa, razmišljali smo i o tome. Mislim da je to jako dobra ideja. Prvi sajam trebao bi biti na proljeće u "velikoj školi".

Pedagoginja škole:

Gospodo pedagog, što Vi mislite o sajmu u "velikoj školi"?

- Mislim da je prijedlog dobar, jedino je pitanje bi li učenici pristali na takvo što. Ako pristanu, onda bi trebali uz učenike razredne nastave sudjelovati i učenici 5. i 6. razreda, jer su svi oni zapravo djeca.

Gospodin

Stjepan Kokanović:

Kako vam se sviđa sajam i što mislite mogu li djeca ovdje nešto naučiti?

- Kako ne, ovdje djeca mogu naučiti prodavati, kupovati i raspolagati novcem.

Mislim da bi takvih okupljanja učenika i roditelja trebalo biti još više.

Učitelj Vlado Zovko, odnedavno umirovljenik:

Što mislite o sajmu sada, kada više niste organizator, nego samo gost?

- Prvo, sve mi se čini ljepše i bolje nego prije, jer je puno više sadržaja. Drugo, školski život mi jako nedostaje. Volio bih i dalje raditi s djecom.

Učenica Vedrana:

Vedrana, kako ide prodaja? Jeste li puno prodali?

- Ide, ide. Sve se brzo prodaje, jer ima puno djece koja su zainteresirana za naše stvari i igrčke.

A što misle naše "kolege" novinari s HRT-a?

Hoće li o sajmu biti riječi na televiziji?

- Da, bit će riječi o tome na televiziji u emisijama "Hrvatska danas" i "Županijska panorama".

Jeste li što kupili?

- Još ne, rekli su nam da ćemo kolače i sok dobiti besplatno.

Hoćete li nam doći opet?

- Ako nas pozovete, sigurno hoćemo!

Vrijedno je pripomenuti da prikupljeni novac odlazi za opremu tamburaša naše škole.

Sanda Mehičić, 6.c

Sanja Lazić, 6.c

Maja Kuzmić, 6.c

BOŽJA RIJEČ ZA NAS I OKO NAS

DUŠNI DAN

BOŽE,
POMOZI MI
VIŠE LJUBITI BLIŽNJE

"Oče naš"...

I suza se na licu ledi.

Bože, molim te
nauči me ljubiti bližnje.

"Koji jesi"...

Daj da im uvijek
mogu pomoći.

Već i srce plače...

Bože, daj da za svakoга
imam lijepu riječ,
osmijeh i razumijevanje.

"na nebesima"...

Učini sve ljude jednakima
u mojim očima,
da postanu moja braća!

Kosa se zamrsila.

Ostalo je nijemo pitanje majke:

"Zašto ga uze?"

Amen!

A negdje ispod bluze

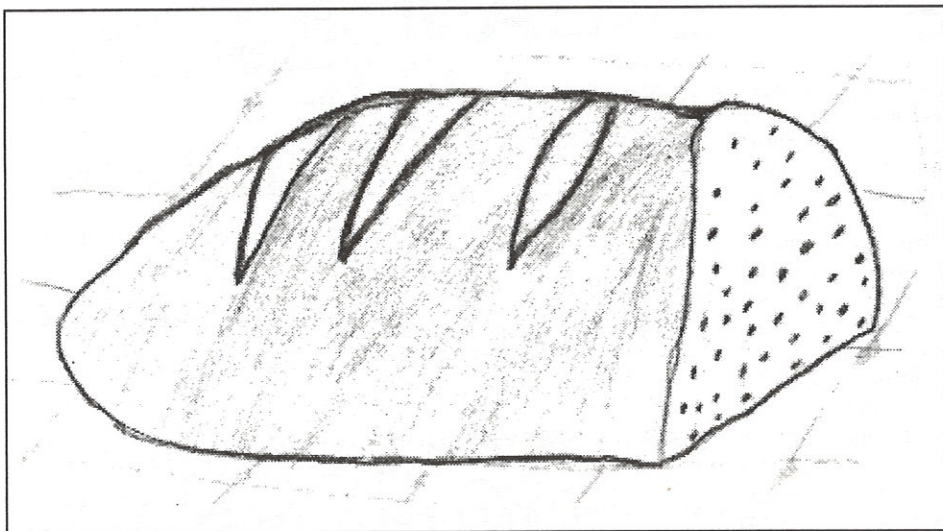
srce tuče samo za uspomene...

Maja Kuzmić, 6.c

Sanja Stanić, 6.d

BOŽE, ZAHVALJUJEM TI ŠTO JE KRUH TAKO SVET!

Edita Mašić, 5.e

BITI KRUH ZNAČI...

- pomagati drugima kada im
pomoć treba.

- čuvati nečiju tajnu, čuvati po-
vjerenje drugoga, ne izdati ga.

- ne ogovarati prijatelja, govoriti
lijepo o njemu.

- radovati se tuđoj sreći, radovati
se nečijem uspjehu.

- darovati siromaha, izmamiti
smijeh na njegovu tužnom licu.

- pomoći starici odnijeti tešku
torbu njezinoj kući.

- pomoći slijepcu prijeći ulicu,
kako bi osjetio da ima kraj sebe
koji mu želi dobro.

- pomoći majci i olakšati joj
težak posao.

- savjesno izvršavati svoje školske
dužnosti i time razveseliti roditelje.

- BITI KRUH!

Luka Sedmak, 8.c

**NAROD KOJI NE POŠTUJE SVOJIH
PREDAKA I NE NASTOJI DA SAČUVA
I USAVRŠI PLODOVE NJIHOVE
MUKE, NE MOŽE DUGO ŽIVJETI...**

Hrvatski biskupi, 1939.

Anja Kamerer, 3.c

HTJELA BIH BITI DOBRA KAO KRUH, ALI...

Htjela bih biti dobra kao kruh,
ali u meni nešto uvijek smeta. Onda
stvarno ne znam što ću kada ne
mogu biti dobra kao kruh. Ja se
nadam da ću možda biti bolja sutra
nego danas. I da se neću više
svadati. Ja bih željela da moj cijeli
razred bude dobar kao KRUH.

Marina Sokolović, 5.e

MOJA PRVA PRIČEST

Nedjelju, 26. travnja, zapamtiti ću zauvi-
jek. Toga dana primila sam Prvu pričest i
postala Isusova prijateljica. Svi smo bili rados-
ni i uzbuđeni. Cijelo vrijeme gledala sam u
sestru Andreu, svećenika i u posudu s hosti-
jama. Malo me je bilo strah, ali na sreću sve
je dobro prošlo. Kada sam primila Svetu
pričest, bila sam jako vesela. Primila sam
Isusa!

Moju sreću sa mnom podijelili su moja
mama, bake, djed i rodbina.

Mirna Ilakovac, 3.a

U IŠČEKIVANJU BOŽIĆA

PONEDJELJAK, 22. 12. 1997.

Budim se vesela, jer prvi je dan dugo očekivanog odmora od školskih obveza. U kući je također posebno raspoloženje zbog predstojećih blagdana. Veliko spremanje je pri kraju. Danas mama razmišlja o kolačima, u čemu joj pomaže cijela obitelj. Popodne prolazi u tzv. obiteljskim igrama i igri sa mladom sestrom. Na spavanje nas je teško natjerati, ali nekako odlazimo. Ipak brat i ja još smo budni i prepričavamo današnji dan. Napokon sam zaspala s prekrasnim mislima o predstojećim danima.

UTORAK, 23. 12. 1997.

Dva su dana prije Božića i svi u kući danas imaju mnogo posla. Ono čemu sam se danas posebno veselila bilo je pravljenje kolača. Nakon uspješno napravljenih kolača i malo gledanja TV večer nam prolazi u obiteljskom razgovoru. U kući vlada poseban ugođaj. Svi smo sretni, jer će obitelj biti na okupu. Još se malo kartamo i odlazimo na spavanje. Jedva sam čekala jutro jer sutra je Badnjak, za mene i moju obitelj poseban dan.

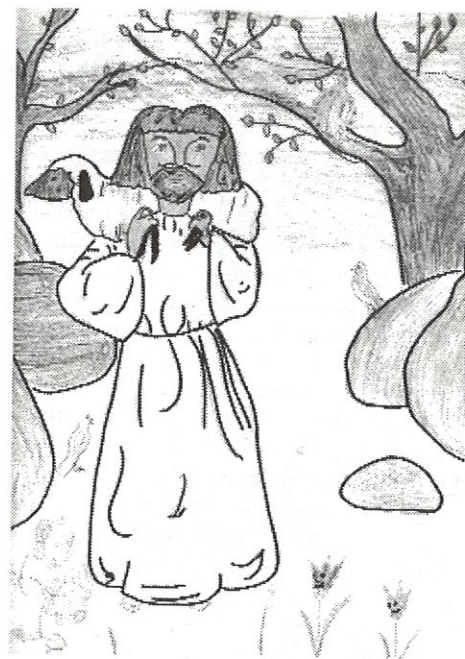
SRIJEDA, 24. 12. 1997.

Ustajem i svima u kući čestitam Badnjak, Adama i Evu. Baka nas zove i također čestita. Dok brat, sestra i ja doručujemo iz pećnice se osjetio miris pečenke. Ono što sam danas najviše iščekivala bilo je kićenje bora. Dolazi tata i unosi bor. Uz malo našeg truda, cike i veselja bor je okićen. Prekrasan je. Uz razgovor i video igre spustila se badnja večer. Na stol iznosimo žito i palimo svijeću. Poslije molitve tata gasi svijeće kruhom umočenim u vino. Večerali smo.

Razgovaram s obitelji o običajima na Badnjak. Približava se i ponoć. Pratimo polnoćku na TV, jer tata je na poslu, a sestra je još mala. Uz božićne pjesme i veselje otkula je ponoć. Želimo jedni drugima sreću i zdravlje. U miru, blagostanju i s posebnim osjećajem odlazim na spavanje.

ČETVRTAK, 25. 12. 1997.

Ujutro još jednom svima čestitam Božić. Baki smo i ovaj put mi prvi čestitali Božić i pozvali ju na ručak. Ispod božićnog drvca čekaju nas darovi. Svi smo sretni. Božićni doručak već je na stolu. Susjedi nam također dolaze čestitati. Još jednom nagovaramo baku da dođe kod nas na ručak. Tata odlazi po nju. Uz ručak i uvijek zanimljivu bakinu priču prolazi nam popodne. Svi zajedno odlazimo u crkvu. U crkvi je sve posebno lijepo. Borovi su prekrasni i jaslice kojima se svake godine posebno veselimo. Vraćamo se kući. Mama je na stolu već priredila kolače, voće,

Monika Milić, 2.c

slatkiše, sokove. Nažalost baka odlazi kući. Mami i tati pokazujemo jaslice i maleni programčić koji smo im priredili. U očima im vidimo sreću. Na Božić nam je sve dopušteno pa tako i odlaženje na spavanje u kasnim satima.

Tea Botica, 6.a

POSJET DOMU UMIROVLJENIKA

Za uspomenu

Nekoliko mjeseci prije Božića sestra Andreja Dujčić svim petim razredima rekla je da prikupljamo bombone, čokolade i druge slatkiše za starije osobe u Domu umirovljenika i djecu u bolnici.

Djeca su se počela odricati slatkiša i donositi ih sestri. Kada je nastava završila, nekoliko učenika zajedno sa sestrom Andrejom krenulo je u posjet. Tamo smo obilazili samo najteže bolesnike,

dijelili smo im bombone i pjevali pokoju pjesmu. Svi su bili radosni i sretni, a neki su čak i plakali od ganuća. Mi, djeca i sestra u isto vrijeme bili smo radosni i tužni. Tužni zato što smo znali da će štićenici Doma božićne i novogodišnje praznike provesti usamljeni, bez igdje ikoga svoga, a veseli zato što smo znali da smo im mi bili bar malo svjetlo i mala radost u svoj toj tuzi. Poslije je održan i prigodan božićni program za sve starije osobe i djelatnike Doma.

Poslije programa djeca su počašćena slatkišima i sokom, a domaćini su dobili darove od nas učenika i uprave Doma.

Kristina Bardak, 5.d

RAZMIŠLJANJA JEDNE MAME

Što svaki roditelj može poželjeti više, nego zdravo, pametno, marljivo i odgojeno dijete. Danas je jako teško uspjeti u tim željama. Kada ste ih uhvatili skoro sve, osjećate da Vam je barem jedna pobjegla.

Tako protječe dan za danom, i smjenjuju se uspjesi i neuspjesi. Gledam ja svoju djecu: prekrasne dvije djevojčice i krasna dva dječaka i radujem se životu. Trudim se u njih utkati sve dobro svijeta. Vrijeme će pokazati hoću li uspjeti?Ponekad mi se čini, ne mogu više, ali onda ipak se javi i njihova želja za uspjehom i krenemo "punom parom".

Cijeli dan sam s njima, jer moje glavno zanimanje je MAMA.

Stotinu pitanja na dan. Sve nepravde, pohvale, grčeve pred državne ispite i sve ljubavne radosti i jade, prepričali smo i preslagali kao puzzle u svim prostorijama našeda doma. Kada

ja nešto radim u pokretu, oni hodaju za mnom i pričaju. Divno ih je promatrati i slušati; istina ponekad naporno, ali njihovoj upornosti nema kraja.

Zasada moji "Mihanovići" kroče stazama uspješnosti vođeni izvanrednim nastavnim timom naše škole, sadržajima koji bogate njihova dječja srca, ali i naš potpuno novi odnos prema školi.

Suradnja škola-dijete-roditelj, model je koji može poslužiti hrvatskom školstvu kao primjer.

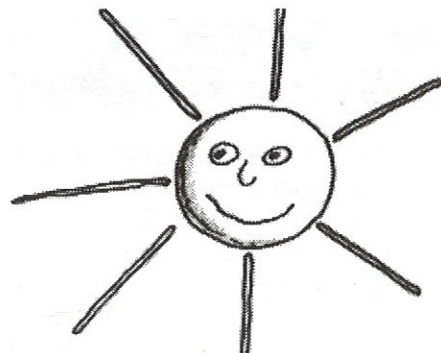
Mirjana Pervan-Horvatin

MAJKA

Majka je dobra,
majka te voli,
ona je brižna
i za te se moli.

Majka te čuva
njeguje i pazi,
u svojem krilu
ona te mazi.

Saša Stanković, 4.b

KRUH MOJE BAKE

Pjesma mlina zrnju poklonila dušu,
a baka mu vratila vlagu
i rukama izmilovala tijelo.

Kuhinju preplavio miris, tijesto je darivalo dušu

pšeničnu nestrpljivom dječaku.

"Bako, hoće li skoro biti gotov?"

"Ja bih skrajak!", uskliknem ja.

"I ja!", viknu brat.

"Bit će za svakog!", pomilova nas baka toplo, topla

kao kruh svagdašnji koji je netom izvadila iz pećnice.

Svi smo kraj stola, gledamo kako se iz kruha puši i čekamo da baka na njemu rukom načini križ.

"Uslast, djeco! I Bog vas blagoslovi!", reče baka dodavši svakom slatku krišku.

Dario Birtić, 7.a

Dani kruha

MOJ DJED Moj djed je dobar i velik. Ima sijedu kosu i sive brkove. Pognut je kao savijeni štap. Ponekad je sretan a ponekad i tužan. Priča priče čudesne i neobične. Voli on pričati a još više čitati.

Alen Rukavina, 1.a

OBITELJ

Ja imam veliku obitelj. Ima nas osam. To su tata, mama, djed, baka, tetka, moje dvije sestre i ja. Svi se dobro slažemo. Vrlo smo veseli kad

smo zajedno. Svi smo zajedno samo subotom i nedjeljom. Tada tata i mama dolaze iz Zagreba. Kada oni odu u Zagreb, ja sam tužna. Jedva čekam kad će opet obitelj biti zajedno.

Ivana Čorluka, 2.d

MOJ TATA

Moj tata je vrijedan. On se brine za našu obitelj. Ponekad je raspoložen i onda se voli igrati s nama. Često nam priča o danima kad je on bio dijete, čega se volio igrati. Uči nas neke igre koje je on igrao kao dijete. Nekada moj tata zna biti ljut ili se odmara. Tada mi moramo biti dobri i ne smijemo skakti i galamiti. Sestra i ja smišljamo kako ćemo ga nasmitati i raspoložiti. To nam uvijek uspije.

Bjanka Stjepanović, 2.d

KUTAK ZA OBITELJ

OBITELJSKI DOMJENAK U NAŠOJ ŠKOLI

I ove godine, u našoj školi već tradicionalno, okupili su se roditelji, učitelji i učenici na domjenku povodom Međunarodnog Dana obitelji i Majčinog dana. Svjetski Dan obitelji je 15. 5., no mi, malo u zakašnjenju proslavili smo ga 22. 5. Na početku ravnateljica naše škole, gđa. Katalinić je uputila čestitku svima prisutnima. Istaknula je kako u obitelji postajemo ljudi i kako je važna otvorena iskrena suradnja

obitelji, škole i društva na dobrobit nas mladih.

Odslušali smo i odgledali zborne recitacije, igrokaze, pjesme, valcer i polku u izvedbama učenika razredne nastave.

Po završetku, djeca su pripremila poruke koje su namijenila roditeljima i svaki je mogao uzeti iz košare jednu poruku.

Druženje se nastavilo uz kavu i sok.

Roditelji su u razgovoru s učiteljima izrazili zadovoljstvo ovim oblikom

Mamama i tatama

suradnje i svojim prijedlozima žele još obogatiti ovogodišnje susrete upriličene uz Majčin dan i Dan obitelji.

Marija Šulentić, 8.c

S domjenka uz Dan obitelji

Uz Dan obitelji zakazana je nogometna utakmica između tata učenika 1. i 2. razreda protiv tata 3. i 4. razreda.

Prvaši i drugaši nastupili su u crvenim dresovima u slijedećem sastavu:

Željko Đurašinović, Marko Brajković, Ivan Daidžić, Stipo Jeleč, Darko Šabić, Stipo Zirdum, Anđelko Paulić, Tihomir Rogić, Josip Crnjac, Zvonko Šemanjski, Branko Cindrić, Željko Milić, Zdravko Piškulić.

U bijelim dresovima nastupili su trećaši i četvrtaši u slijedećem sastavu:

Dinko Gruber, Mario Krpan, Duško Svilar, Josip Špičковиć, Zdravko Kruljac, Tomislav Božić, Branko Kameroner, Ivica Rašić, Nikola Aračić, Tomo Jozić i Zdravko Spajić.

Pobjednička ekipa

NEOBIČNA NOGOMETNA UTAKMICA

Utakmicu je vrlo uspješno vodio pravi državni nogometni sudac Đuro Nikolić.

Školsko igralište bilo je ispunjeno vrlo šarolikim i mnogobrojnim navijačima.

U 19.15 začula se sučeva zviždaljka i navijači su odmah gromoglasno počeli podržavati igrače. Već nakon 3 minute postignut je prvi gol - 1:0 - vodstvo za crvene. U 9. minuti bod za izjednačenje postigli su bijeli. Nakon 6 minuta slijedi pogodak koji crvene dovodi u prednost, ali za vrlo kratko jer u 19. minuti postignut je gol za izjednačenje 2:2. Dakle u prvom poluvremenu ekipe imaju jednak broj golova. Slijedi 10-minutni odmor koji smo iskoristili za razgovor s jednim od igrača bijelih.

RAZGOVOR ZA VRIJEME ODMORA

Za početak, Vaše ime i prezime.

- Ja sam Vinko Marunica.

Možete li reći nešto za naš list "Meteor" u svezi ovoga domjenka?

- Danas je super dan u OŠ "Antun Mihanović". Djeca su bila odlična sa svojim programom, a tate na utakmici. Zaista je sjajno.

Ima li nešto posebno bitno vezano za utakmicu?

- Navijam za bijele! (smijeh)

Hvala!

TIJEKOM II. POLUVREMENA RAZGOVARALI SMO S GOSPODINOM ŽELJKOM MILIĆEM

Sviđa li Vam se ovaj domjenak?

- Na samoj priredbi nisam bio, jer čim sam došao u školu, rekli su mi za utakmicu.

Koja je Vaša ULOGA u ovoj utakmici?

- Pa... (smijeh) ja sam glavni kvara-tor igre.

Što mislite o samoj utakmici?

- Igra je vrlo fer i korektna.

Ima li još nešto što bi moglo zanimati čitatelje "Metora"?

- (Kraća stanka) Nakon utakmice igrači su umorni i iscrpljeni, pa bi bilo dobro da popiju pivo. (Smijeh)

I u II. poluvremenu tempo igre je bio žestok. 3:2 za crvene došlo je vrlo brzo, a kako je obrana bijelih popustila, mreža se zatresla, i 4:2. No bijeli nisu predali igru pa je pred sam kraj rezultat bio 4:3.

Gradski Radio Brod izravno je prenosio utakmicu na veselje slušatelja.

Pratila i usput razgovarala

Marija Smuda, 8.c

ŠKOLSKI PRAG BIT ĆE NAM UVIJEK DRAG

ODLIKAŠI SVIH OSAM GODINA

Svojim ponašanjem i radom oni su pridonijeli uspjehu i ugledu škole.

8.a

1. HANA ANTUNOVIĆ
2. KREŠIMIR BABEL
3. MIA BULJAN
4. IVANA BUČONJIĆ
5. JASTRA ILIĆ
6. HRVOJKA KNEŽEVIĆ
7. MARTIN KUCHAR
8. ANJA STUPAREVIĆ

*Moja školo, bila si teška,
ali to je tvoja greška!*

*U ovih osam godina
postali smo ljudi cijeli
a sada moramo
postati ljudi zreli.*

*Bili smo djeca,
bili smo dobri,
bili smo si sve
i jedan, jedini i neponovljivi 8.e.*

*Prijateljstvo naše
ništa ne može zamijeniti.
Sve što nam se nađe na putu
mi ćemo pobijediti.*

Hvala svima na razumijevanju.

*Tužan je rastanak
od dobrih prijatelja
i još boljih učitelja.*

*Teško je odreći se učitelja pravih,
jer bez njih ne bi bilo znanja
u glavi.*

*Volio bih se još jednom vratiti u
prvi razred i krenuti iz početka
jer je to najbolje doba u životu.*

*Škola je dom izgubljenih duša
u potrazi za znanjem i mjestom
u ovom svijetu.*

*Ako je škola kruh,
živjela glad!*

*Nastavnici su slike,
a slike su za izložbu.*

*Otkako sam nogom
stupila na školski prag,
znala sam da će mi biti
zauvijek drag.*

8.b

1. KRISTINA BOGETIĆ
2. MIRNA KERDIĆ
3. IVAN OPAČAK
4. NINA PEČIĆ

8.c

1. AMALIJA ĐANKIĆ
2. STJEPAN POPIĆ
3. LUKA SEDMAK
4. MARIJA SMUDA
5. NATAŠA ŠUDELIJA
6. MARIJA ŠULENTIĆ
7. MIRTA VALIĆ

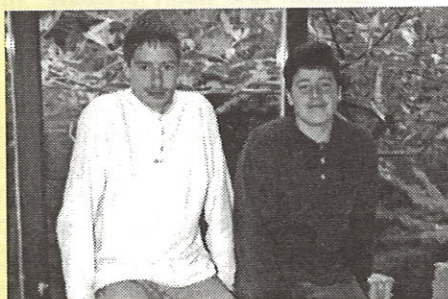
8.d

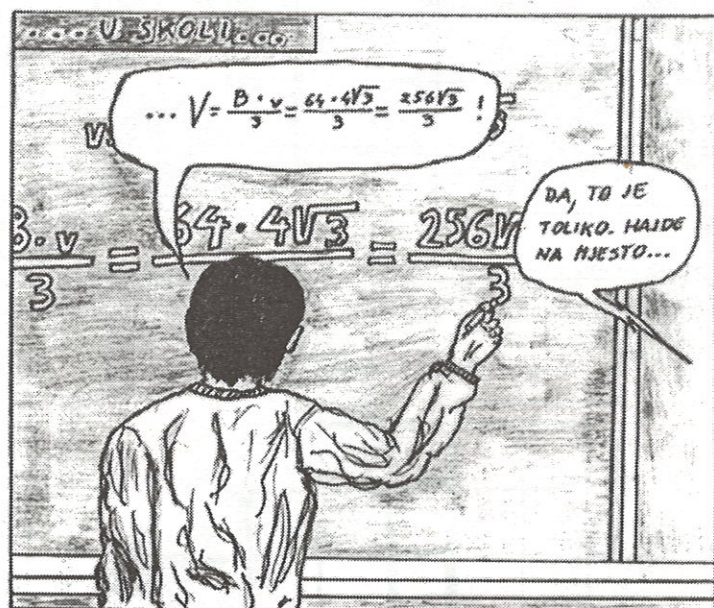
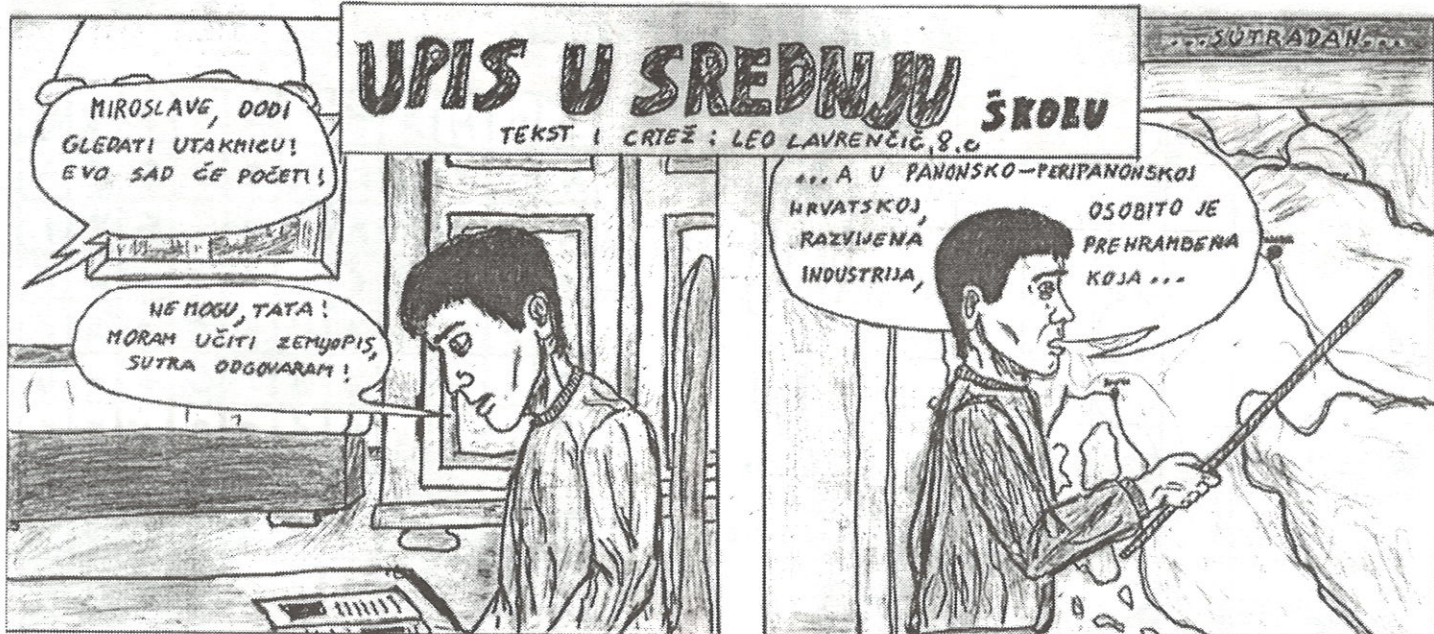
1. BORIS BABIĆ
2. ZVONIMIR KOVAČEVIĆ
3. STELA RUTOVIĆ
4. DOMAGOJ TOLIĆ
5. MARIJANA RAŠIĆ
6. FRANJO MATKOVIĆ
7. MATKO BOŠNJAK

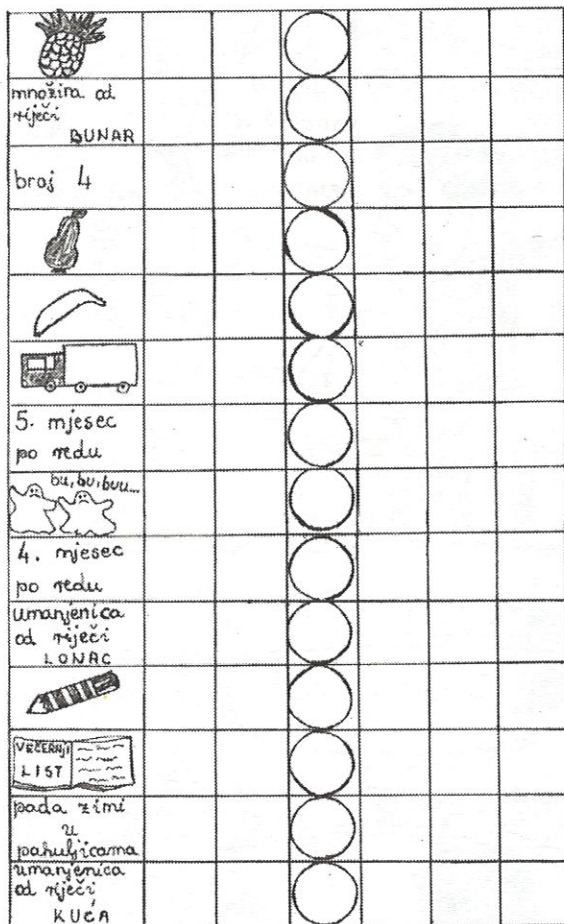
8.e

1. KRISTIAN BABLER
2. HRVOJE MARINOVIĆ

Drukčija stranica

Ivana i Marija Sikora, 7.b

Boris Babić, 8.d

BALKON
DOMAČINSTVO
DVORIŠTE
KREKET
KUĆICA

NAMJEŠTAJ
OKUĆNICA
OPREMA
POKUĆANSTVO
PROZOR

D	O	M	A	Ć	I	N	S	T	V	O
H	V	K	B	K	R	E	V	E	T	V
A	P	O	U	A	D	A	R	G	Z	T
M	S	O	R	Ć	L	A	T	A	K	S
J	E	E	R	I	N	K	C	O	A	Ć
E	L	S	J	D	Š	I	O	V	N	U
Š	I	A	A	V	Ć	T	C	N	E	K
T	D	R	L	J	U	A	E	E	A	R
A	B	E	K	R	O	Z	O	A	P	P
J	A	T	Š	E	J	N	S	T	O	L

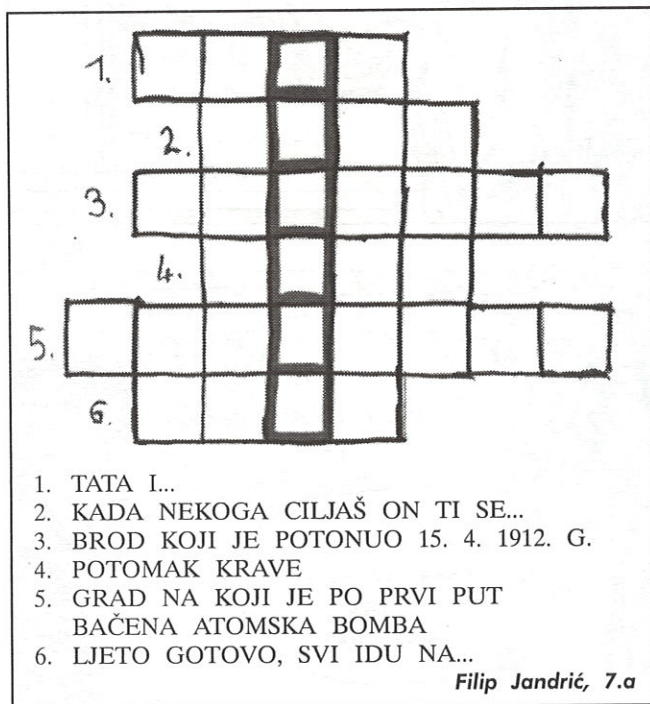
Kfue = dio kuće? ? ?

NAMJEŠTAJ
OKUĆNICA
OPREMA
POKUĆANSTVO
PROZOR

SELIDBA
SMJEŠTAJ
STOL
TERASE

VERANDA
ZGRADA
ZAVJESA

Maja Pezer, 6.c

Filip Jandrić, 7.a

NASTAVNICI, PREPOZNAJETE LI SE?...

Crvena lica,
nastavnik pita,
a učenik s umom
u boj!
Odgovor nije točan:
"Dida tvoji!"
(?)

Kad je u glavi zbrka,
onda je u razredu frka!
Ali nastavnica ta,
brdo znanja nam da.
Prijedlog, prilog, imenica...
(?)

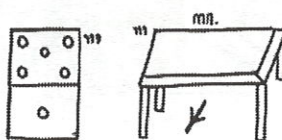
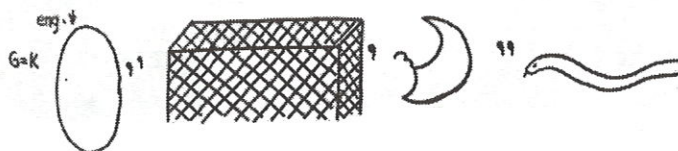
Računica velika i mala,
šlingaj mali,
da baulja tebi ne bi pala!
(?)

U školi je fora
biti učesnik zbora.
Nastavnik kaže
bit će reportaže!
(?)

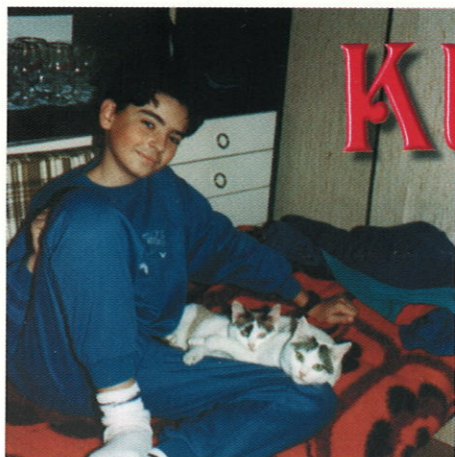
Domagoj Vuković, 7.a

Trema u glavi,
napetost u zraku,
karta na ploči,
Nakon sve moje priče,
čujem glas glasni:
"Drago dijete, nismo mi
zajedno ovce pasli!"
(?)

Amalija Dankić, 8.c

Vlatka Šimunić, 6.c

KUĆNI LJUBIMCI

*Otkako su Tiki i Kiki kod nas,
sve je nekako veselije.
Oni nama daruju crtani film uživo,
a mi njima život kao u Santa Barbari.*

Ulatko Koudela, 6.d

Riblji domjenak

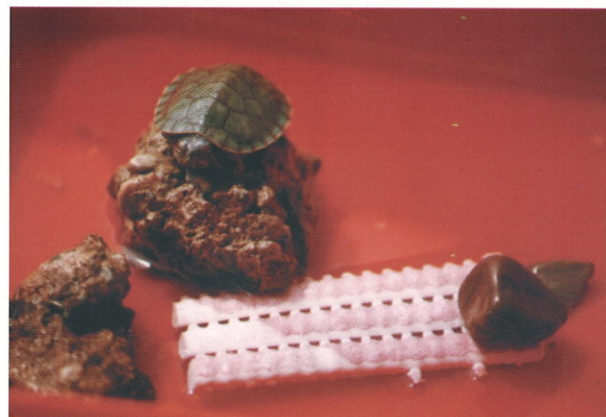
Zubomet – nogomet

Odmor u travi

»Kad si zadnji put oprao zube?«

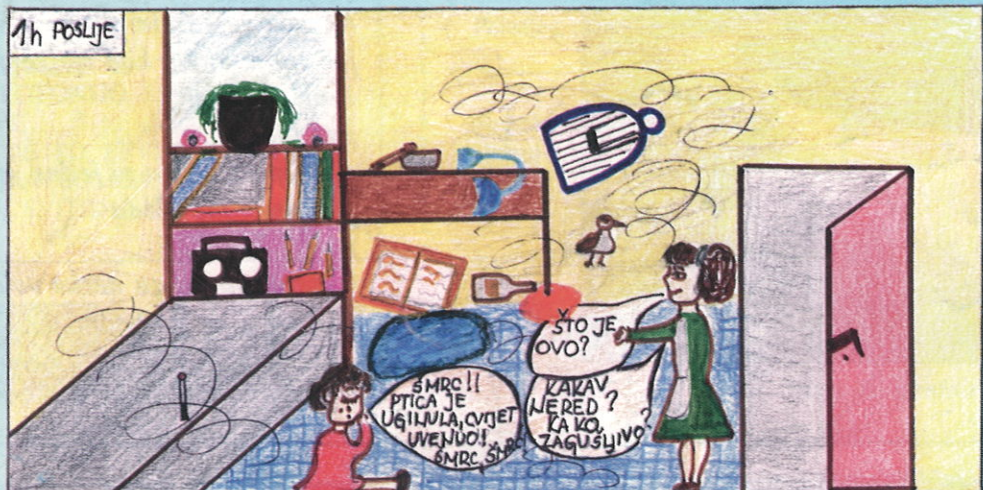
»Znate li,
možda,
gdje je
kemijska
čistionica
za oklope?«

KORNI KORNJAČA

*Poput lika iz crtića
moj je Kornj Kornjača.
No, ovo je sasvim druga priča
jer mu je oklop kao vjetrenjača.
Rano se budi,
puno jede,
a na glavi nema ni jedne »sijede«.
Zbunjeno me gleda
i za hranu moli
te se nada da ga netko voli.
(...psst... ja ga volim...)*

Ivana i Marija Sikora, 7.b

TULUMI LJUȚE MAME, A ZAS?

NINA PEČIĆ, 8.B